BRAVO DEMİREL

ÖLÜMÜNÜN 60'INCI
SENE-İ DEVRİYESİNDE

SENİ RAHMETLE ANIYORUZ

-10 Şubat 1918—10 Şubat 1978-

Sebîl

Herşey hak için

Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *10 Şubat 1978*
Siyasî, edebî, tarihi, ilmî haftalık gazete ● *1 R. Evvel 1398*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 — 207 Cağaloğlu — İstanbul

SAYI: 111 / BEŞ LİRA / BİR DM.

OKUYUCULARIMIZLA HASBİHAL

Teşekkür ve ricâ...

Sevgili okuyucularımız,

Gazetemizin lâik demokratik Dr. Lütfi Doğan'*a ELLİ BİN lira manevî tazminat ödemeye mahkûm edilmesi üzerine, bu parayı bâtıla karşı mücâhededen kazanılmış ve bu sebeple harb ganimeti gibi «tayyib helâl» olduğuna inandığımız paramızdan tefrik ile ödemeyi doğru bulmayıp (Zira, böyle helâl paralara alışkın olmayan o nâzenin CHP'linin bedenine bunun dokunabileceği itikadındayız.) sizlerden her ne sûretle olursa olsun bankada tutmak mecburiyetinde kaldığınız pazarlar varsa, onların fâizlerini bize hibe sûretiyle göndermenizi rica etmiştik. Bu mürâcaatımız üzerine aldığımız sayısız mektuba ve gönderilen paralara karşı sonsuz teşekkürlerimizi arzederiz.*

Neşredilse fâizle iştigâl edenler için son derecede ibret teşkil edebilecek olan vasıftaki bu mektuplar dolayısıyla bazı meseleleri açıklamak ve bir iki ricada bulunmak mecburiyetini hissediyoruz. Şöyleki:

1 — Bazı kardeşlerimiz bize bu vesile ile bu gibi paraların nereye sarfedilebileceğine dâir fıkhî bir esas bulunup bulunmadığını sormaktadır. Zira, her zaman zulüm kanunlarına sığınan ve hak olan sözleri suç saydırarak tazminat taleb eden bir Dr. Lütfi Doğan'*la karşılaşılmıyacağı üzere, fâiz paraların dinen câiz görülebilen bir sarf mahalli lüzumu âşikârdır. Aksi halde kardeşlerimiz ne yapacaklarını şaşırmaktadırlar. Gelen mektuplarda umûmiyetle temas edilen müşterek husus budur.*

Fâizin zerresi bile helâl değildir. Alan, veren ve hatta aradaki yazışmaya iştirak eden dahi mes'uldür. Bu hususta ehl-i sünnet ulemâsı müttefiktir. Mü'minlerin temiz itikadları arasında yer alan bu hükümler dolayısıyladır ki, bazı kardeşlerimiz bankaya her hangi bir mecbûriyetle yatırdıkları paralarına fâiz taleb etmemekte, bunu bankaya bırakmaktadırlar.

Kanaatımızce bu, son derecede hatalı bir harekettir. Zira böyle bir hareket düşmanı desteklemekten başka bir türlü telâkkiye müsâid değildir. Vaktiyle İngiliz idâresi zamanında Hind Müslümanları yani şimdiki Pakistanlılar böyle hareket etmişler, fakat İngiliz bankaları tahakkuk eden fâizleri bilâhare misyoner teşkilâtına devrederek, bunların İslâm aleyhinde kullanılmasını sağlamıştır. Bunu gören ulemâ toplanarak fâizlerin bankadan ayrı olarak alınmasını, fakat yenilmemesini kararlaştırmışlardır.

Bu paraların fukaraya dahi verilmesi câizdir. Ancak bundan bir sevap beklenilemez. Bu tediye, zekât veya tasadduk da sayılmaz. Maksad düşmana fayda sağlamaktan kurtulmaktır. Esasen ehl-i takva olan fukara da bilirse bu gibi paraları kabûl etmez.

Bizim Osmanlı uleması da fâiz parasının yüznumara yaptırmak gibi kerih görülen yerlere sarfını câiz görmüş ve Meşihat Makamı'ndan böyle fetvalar sâdır olmuştur.

Bazı kimseler de bankayla bir anlaşma yaparak paralarına fâiz almamak mukabilinde senetlerini masrafsız tahsil ettirebilip ettiremiyeceklerini sormaktadırlar. Böyle bir muâmele asla câiz değildir. Zira sağlanan bir menfaat ortaya çıkmaktadır ki, o da fâiz demektir.

2 — Bazı kardeşlerimiz Dr. Lütfi Doğan'*a verilecek tazminatı karşılamak üzere göndermek istedikleri paralar için herhangi bir bankada herhangi bir hesap açılmasını istemektedirler. «Ateşe yani haram paraya el sürmek istemediklerinden bankaya verilecek bir tâlimatla böyle bir hesaba havâle ettirmeyi münâsib gördüklerini bildirmektedirler. Bizim müessesemizin Beyâzid, Beyaz Saray'da bulunduğu zamanlarda İş Bankası Bâyezid Şubesinde açtırmış bulunduğumuz ve hâlen çalıştırmadığımız bir hesabımız vardır. Numarası 2244 olan bu hesaba* «Kadir Mısıroğlu» *veya* «Sebil Gazetesi» *veyahud da* «Sebil Yayınevi» *ibâresiyle gönderilirse maksad hâsıl olur. Ancak bu gibi havalelerde (Dr. Lütfi Doğan için) ibâresinin yazılmasını ehemmiyetle rica ederiz. Bir de bankanın dekont göndermeme ihtimaline karşılık, durumun bir mektupla idârehânemize bildirilmesi faydadan hali değildir.*

3 — Bazı kardeşlerimiz fâiz paralarını postaçekimize yatırmaktadırlar ki, bu bizim için son derecede muhâtaralıdır. Zira gönderilen meblâğ yüz ve onun katları miktarınca olduğunda abone bedelleriyle karışmak ihtimali vardır. Binlerce kişinin abone bedeli yatırdığı bu hesaptan fâiz paralarını tefrik etmekteki müşkilâtı gözönüne alırsanız bize hak vereceğinize inanıyoruz.

Bu vesile ile Cenâb-ı Hakk'ın bütün Ümmet-i Muhammed'i, her türlü haramdan vikâye edecek esbâb ile ihâta buyurmasını niyaz eder, hepinizi Cenâb-ı Hakk'ın hâfız ism-i şerifine emânet eyleriz.

Sonsuz selâm ve teşekkürlerimizle

Sebil

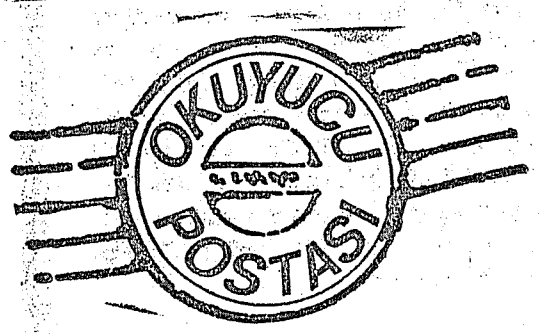

◉ **Mustafa Toprak/URFA:** Tarafımızdan vaki hiçbir aksama göremedik. Bu nevi şikâyetlerle sık sık karşılaşıyor, buradan telâfi yollarını arıyoruz. Siz de Urfa'dan araştırarak bize yardımcı olursanız teşekkür ederiz. Eksik sayılarınızı bildirirseniz derhal göndeririz. Selâmlar.

◉ **Süleyman Nişancı/ERZURUM:** Abone mes'elesi artık halledildi. Merak etmeyiniz, artık aksamayacak. Selâmlar...

◉ **Ersin Dalkıran/İZMİR:** Gayretleriniz için teşekkür ederiz. Mühim değil tabii, Allah sizden razı olsun. Yalnız bahsettiğiniz şahsın durumunu tesbit edemedik. Malûmatınız var ise abone numarasını bildirirseniz mes'eleyi hallederiz. Selâmlar...

◉ **Âdem Esen/KONYA:** Abone numaranız size gelen adres kâğıdının sol üst köşesinde bulunuyor. Buna göre, abone numaranız Y/ 04927'dir ve abone müddetiniz 127'nci sayımızda nihâyete erecek. Bahsettiğiniz okunacak kitaplar mevzuunda Başyazarımız Kadir Mısıroğlu lüzumlu malûmatı geçen sayımızda verdi? Faydası dokunacaktır kanaatindeyiz. Selâmlar...

◉ **Muzaffer Avşar/MERSİN:** Gazeteleriniz kayıtlarımıza göre muntazaman gönderilmektedir. Lütfen mahallî posta idâresinden veya dağıtıcılardan sorularak bize yardımcı olmanızı rica ediyoruz. Eksik sayılarınızı postaladık, cild kapağı isteğinizi de yayınevimize bildirdik. Selâmlar.

◉ **Âdil Bey/SAMSUN:** İsteğinizi yerine getireceğiz, lâkin soy isminizi ve adresinizi tesbit edemedik. Bildirirseniz memnun olacağız. Selâmlar.

◉ **Hikmet Metiner/KONYA:** Abone için hesab durumunu istemişsiniz. Bir yıllık borcunuz var ve yeni devre için de abonenizi yenilemeniz gerekiyor. Selâmlar...

◉ **Osman Aydın/TRABZON:** Abone olduğunu bildirdiğiniz beş kardeşimizin ad ve adreslerini bize yazmak lütfunda bulunursanız derhal karşılayacağız. Selâmlar.

◉ **Muammer Baykut/ANKARA:** Eksik sayılarınızı postaladık. Gecikmeye mani olmak maalesef elimize değil. Gazeteler muntazam olarak çıkış günü olan salı gününden başlayarak perşembe gününe kadar paketlenip postaya verilmektedir. Posta gecikmeleri ise malûm. Herkes şikâyet ediyor. İnşallah düzelir. Selâmlar.

◉ **Hayri Sağdıç/ESKİŞEHİR:** Gazeteniz, «adresten ayrılmıştır» notu ile PTT tarafından iade ediliyordu. Bu sebeple iptal edilmişti. Durumu muhitinizden araştırır mısınız? Mektubunuz üzerine ekstra sayınızla birlikte gelmediğini bildirdiğiniz sayıdan itibaren gazetelerinizi gönderdik. Selâmlar...

◉ **Receb Ateş/KARAMAN:** 105. sayımızdan itibaren gazetelerinizi göndermeye başladık. Abone bedelini önümüzdeki sayılarda gazetemiz içinde bulacağınız posta çeki ile gönderebilirsiniz. Selâmlar.

◉ **SELÂMİ KUTLU/ANKARA :** Hüsrev Efendi hazretleri hakkında Başyazarımızın ileride gazetemizde neşredilecek «**Bir Muhâkemenin Muhâkemesi**» isimli eserin tefrikası sırasında pek çok müşâhedeye dayanan malûmat bulacaksınız. Bu bakımdan size istediğiniz malûmatı husûsî olarak bildirmeyi şimdilik doğru ve mümkün bulmuyoruz. Mektubunuzla gönderdiğiniz cevap bedeli nâmınıza tasadduk edilecektir. Hayırlı hizmetler diler selâm ve sevgiler sunarız.

◉ **Rafet ÖZTÜRK - Hasan KESKİN Orhan YILMAZ/TRABZON :** Bahsettiğiniz tipte konuşmalar radyo ve televizyonda sık sık yapılmaktadır. Bunların her biri üzerinde ayrı ayrı durmaya imkân yoktur. Siz de pek âlâ bilirsiniz ki; bu memlekette elli yıldan beri yetişen münevverlerin pek çoğu İslâm Dini'ni istememekte ve onu çağdışı göstermeye çalışmaktadır. Bahsettiğiniz şahısların hüviyetleri malûm olduğu cihetle, maksadları ve neyi kastettikleri de meydandadır.

Rafet Öztürk'ün abonesi 97. sayıda bitmiştir. Bilginizi rica eder, selâmlar sunarız.

◉ **Nusret ÇINAR/HORASAN:** Neşriyatımız hakkında izhar eylediğiniz samimi hissiyata teşekkür eder selâm ve sevgilerimizle Cenâb-ı Hakk'tan değerli hizmetlere nâiliyetinizi niyaz ederiz.

◉ **Tâhir ÇİTİL/ERGANİ:** Sebil'de hutbe neşretmemize imkân yok. Haftalık bir gazeteyiz. Siyasî mevzulara yetişmeyen sahifelerimizde böyle yazılara yer veremediğimiz için müteessiriz Ama unutmamak gerekir ki, yazılarımız siyâsî de olsa hutbelerden murad olan islâmî şuur vermek yönünden aynı işi görmektedirler. Hakkımızda izhar eylediğiniz samimi hissiyata teşekkür ederiz. Selâmlar.

◉ **İbrahim TURGUT/ADANA:** Bize yaptığınız müracaat için mahallî Parti Teşkilâtı'na baş vursanız daha yerinde olur zannederiz. Orada sizi yakınen tanıyanlar vardır. Selâmlar.

başyazı

Gayyâ kuyusunun başında

Kadir Mısıroğlu

Her varlığı ifnâ yani yok edecek müessir, yine onun kendi bünyesinde meknuzdur. Bu da, ekseriya hâricî bir tesire bağlı olarak gerçekleşir. Bünyedeki —umûmiyetle— hâricî tesire tebâiyet istidadından veya ona açık bulunmak keyfiyetinden ibarettir. Yok oluşun şekil ve sûreti ise, zaman ve vüs'at bakımından bu hâricî müessirin evsafına tâbidir.

Meselâ bir ağacı çürütecek âmil, yine onun bünyesinde mevcuddur. Yani ağacın gövdesinde buna âid bir istidat vardır. Ancak onu keserseniz, kurtlanma, güvelenme ve çürümeyi çabuklaştırmış olursunuz. Eğer gömerseniz, çürüme müddetini daha da kısaltırsınız.

İçtimâî varlıklar da aynen böyledir. Onların yok olması demek olan izmihlâlin tohumları da, kendi bünyelerinde mevcuttur. Fakat her ağacın çürümeye istidâdı bir ve aynı olmadığı gibi, her ictimâî bünyenin izmihlâle uğrama şansı da aynı değildir.

İctimâî varlıklar içinde, fikir ve inanca istinad etmek ve binnetice dağılıp parçalanmaya mâruz bulunmak yönünden en metini, siyâsî partiler olmak lâzımdır. Heyhat ki, fiiliyatta durum tamâmiyle siyâsî partiler —pek az istisnasıyla— fikirden ziyade şahsiyyetlerin farklılığına istinad etmekte ve bu yüzden metânetleri asgarî derecede bulunmaktadır. Zira, mevcud anayasa ancak **«belli bir hüviyette partilerin kurulabileceğini»** kabûl etmiştir. Bunlar, kanunî bir mecbûriyetle âdetâ bir rengin muhtelif tonları gibidirler. İşte bu yüzdendir ki; aralarındaki farklılık da —hemen ekseriya— şahıs ve kadrolara inhisar etmektedir.

CHP —kuruluş yıllarına âid şartlar bakımından— belli bir inançtan ziyâde —kuvvete tâbi' ve menfaate tâlib olanların topluluğu sûretinde ortaya çıkmıştır. O günlerin siyâsî kadrolaşması CHP'ye münhasırdı. Bu yüzdendir ki, —zahirî bir idealizm gösterisine rağmen— onun bünyesini başlangıçta bile daha ziyâde menfeatçi ve dalkavuk eş'has teşkil etmiştir.

İktidardan düştüğü 1950 yılından itibâren, aşırı menfaatperest ve eyyamcılar ayrılmışlarsa da, programı devletin esas kanunlarına tetabuk etmesi yönünden bir kimseye yine de hiç olmazsa resmî makamlar önünde, rakibi olan DP'den daha fazla itibar bahşetmesi, bunların pek çoğunun zaman ve fırsat kollıyarak orada kalmasını intac eylemiştir. Nitekim DP'nin mâruz kaldığı hazin âkıbet, böyle düşünenlerin hesaplarında daha haklı olmasa da, daha akıllı ve gerçekçi bulunduklarını ortaya koymuştur.

27 Mayıs İhtilâli'ni tâkibeden günlerde, CHP, 1950—1960 arasındaki nisbî idealizmini de kaybederek, yeniden menfeatçilerin istilâsına uğramıştır. Bu defa, ihtilâlin gölgesinde palazlanan sol, Ecevit'i öne sürerek bu partinin başta İnönü olmak üzere, kadîm idârecilerini tasfiyeye tâbi' tutmuş ve meşhur **«tarihî yanılgı»** sloganı ile bir **«Yeni CHP»** vücûda getirme yoluna dökülmüştür.

Bu devrede CHP'nin bünyesi, sol cephedeki nüanslarla yeniden bir yamalı bohça hâline gelmiş ve onun kanat germesiyle, son istasyonu komünizm olan sosyalist görüş, topyekün resmî makamları ve bunları işgâl edenleri tesir altına almıştır. Bir müddet M. Kemâl Paşa'nın adını kullanarak **«Devrim devam ediyor»** sloganı ile kemalizmi, komünizme rabtetmek ve o sûretle tefsir etmek cereyanı revaç bulmuştur. Nihâyet 12 Mart Muhtırası'na tekaddüm eden günlerde —nefsine emniyet gelerek— maskesini atıp M. Kemâl Paşa yerine Lenin ve Mao'nun isimleriyle ortaya çıkan sol, tarihin her kritik döneminde büyük ve şerefli hizmetler ifâ etmiş olan büyük Türk Ordusu'nun müdâhalesiyle karşılaşmış ve ağır bir kötek yemiştir. Bu devrede CHP, işi, adam kaçırmaktan banka soymak ve gemi batırmaya kadar vardırmış bulunan sol'u, eskisi gibi gönül rahatlığı ile müdâfaa edemez bir duruma düşmüş ve kekeme bir uslûb kullanmaya mecbur kalmıştır. Desteğini **«Şehir gerillâsı»** ve **«Kır gerillâsı»** gibi milletimizin alışık olmadığı tâbirlerle anarşiyi sath-ı vatan'a yayan soldan almış olan Ecevit ve kadrosu, bu eski müttefiklerine elini doğrudan doğruya uzatamayınca, bunu meşhur **«Af Kanunu»** ile gerçekleştirerek yaraları sarmaya koyulmuştur. Ancak, bünyesine aldığı militanların tahrik ve teşvikleriyle, zaman zaman 12 Mart sonrası tatbikatının intikamını almak temâyülleri göstermiş, bunu zemini yoklıya yoklıya gitgide daha akordlu bir sûrette mırıldanmaya başlamıştır.

Ecevit ve partisinin iktidar olmak hususundaki zabtedilmez iştihasına tatmin imkânı bahşeden malûm entrika ile bugünkü hükûmetin kurulması, bu intikam arzularını kamçılamış ve başlangıçta Ecevit'in de açıkça katıldığı bir kampanya açılmıştır. Fakat mes'elenin inkişâfı, hedefin şerefli Türk Ordusu olduğunu ortaya koyunca, Ecevit **«Fincancı katırlarını ürkütmek üzere bulunduğu»** nu farkederek, yandan çarkedip geri dönüş çârelerini aramaya başlamıştır. Demirel se, O'nu **«Bir gayya kuyusunun başında»** yakalamışken, şöyle bir dokunup içeri itivermek fırsatını kaçırmamıştır.

Hergün biraz daha artan anarşi, dün **«Su kullananın, toprak işleyenin»** diyen Ecevit'in, bugün Demirel'den ziyâde Amerikancı bir siyâsete dökülmesi karşısında, kendisini besleyen aşırı sol'un tabiî bir aksülâmeli neticesidir. Bunu bildiği içindir ki, onları tatmin maksadıyla **«Kontr—gerilla»** iddiâsını tâzelemiş ve intikam hislerinin gemlerini çözmüştür. Ama ne yazık ki; evdeki hesap çarşıya uymamış, Ecevit iki ucu kirli bir değneği tutmak mevkiinde kalmıştır. Ya Türk Ordusuyla çatışacak ki, buna ne gücü yeter, ne de işine gelir, yahudda beslendiği aşırı solu gücendirecektir.

Kıbrıs dâvâsından —millî vicdânın asla tecviz etmiyeceği— bir takım tâvizlerle sıyrılmaya çalışmak gibi, ateşle oynamak cür'et veya hayâlperestliğini gösteren Ecevit, diğer taraftan devletin muhtaç olduğu iki milyar dolarlık kredi imkânının kapılarını zorlamaktadır. Anarşi, döviz ve Kıbrıs zaten yamalı bir bohça hâlinde teşekkül etmiş bulunan hükûmetinin karşısındaki üç büyük hendikabtır. Henüz bunları hall-ü fasl etmeye imkân bulamamışken bir de **«Kontr—gerilla»** mes'elesi çıkararak, kendisini bir gayya kuyusunun başında acz ve tereddüte mahkûm etmesi, O'nun siyâsetteki mâlûm hamlığını hâlâ yenemediğini ortaya koymaktadır. Bu keyfiyet, Demirel gibi mezhebi son derecede geniş ve sinirsiz bir siyâset çarıklı erkân-ı harbinin, O'nun sırtını sanıldığından da daha erken yere getireceğini göstermektedir!

LUGATÇE

İFNÂ : Fâni kılma, yok etme
MEKNUZ : Gizli, saklı, depolanmış
TEBAİYET : Tâbi olma
VÜS'AT : Genişlik
İZMİHLÂL : Dağılıp parçalama

DÜNDEN YARINA

M. ERTUĞRUL DÜZDAĞ

Türkçülük ve itidâl

Nâzik bir mevzua temas ettiğimi biliyorum. Bilhassa bütün hislerin feveran hâlinde olduğu bir sırada «itidâl» den bahs etmek, gerçekten güç... Bu yüzden, âcizâne şimdiye kadarki araştırmalarımla edindiğim fikirleri ve son yılların vakalarından aldığım intibâları arz etmeden önce, milletçe büyük tanıdığımız zatların bu mevzuda yazdıklarına baş vuracağım.

●

Babanzâde Ahmed Naim Bey, kendi devrinde yaşayan Türkçülere hitap ederek, itidâl yolunu şöyle gösteriyor:

Türk'ün yardıma ihtiyacı olduğunu, sizlerin himmet ve irşâdına cidden muhtaç bulunduğunu inkâra imkân yoktur. Türk'ü, bundan sonra da zararına sebep olacak yorgunluklara sarıp, dünya ve âhiret saadetini düşünemiyecek hâle getirmek revâ-yı hak değildir. Onun içtimaî vaziyetini düzeltmek, istihsal kuvvetini çoğaltmak, mâneviyatını kuvvetlendirmek yüksek hasletlerini geliştirmek, kötü alışkanlıklarını gidermek, cidden takdire şayan, Allah'ın ve kullarının indinde makbul, hayırlı bir iştir.

Bu işde muvaffak olmak için de, Türk'ün lisânına hizmet etmek, edebiyatını cidden rûha gıda olacak bir hâle getirmek, kavmin ilmî ve amelî kuvvetini artırmak lâzımdır ve bu pek mübârek bir vazifedir.

Hattâ bu vazifede, ırken Türk olmadığı halde, Türkçe konuşan diğer müslüman kardeşlerin de size yardıma koşmaları, dinî vazifeleridir.

Lâkin bu içtimaî hizmetlerin ifâsı, hiçbir vakitte sizlerin, cevaz sınırını çiğnemenize ve soy sop ile, en eski ecdad ile övünmenize sebep olmamalıdır. Lisan ve lûgat, bir anlaşma vasıtasından ibarettir. Bunu iyi kullanınız, dince kötü görülen şeylere âlet etmeyiniz.

Türk'e muhtaç olduğu din ve dünya ilimlerinin hepsini ifade edip anlayabileceği, basit veya yüksek bir lisan öğretiniz. Kütüphanesini, dünyanın en zengin kütüphanesi haline koyunuz!

●

Kavim taraftarlığı, ırk gayreti gütmek kötü görülmüştür. Fakat hangi şekilde?

Bir insan, kavmine kabilesine, sırf kendi kavmi olduğu için ve her ne olursa olsun, mutlak olarak taraftarlık gösterirse, çirkindir. Fakat hak ölçüleri içinde başka tarafa düşmanlık göstermeden, yardım ederse aksine çok güzeldir.

Bakınız şu hadis-i şerifler, bu taraftarlığın iyi ve kötü şekillerini nasıl açıklığa kavuşturuyorlar:

«Kötü olan taraftarlık, kavmine zulüm için de yardım etmendir.»

«En hayırlınız, aşiretini müdafaa edendir. Lâkin şeriata aykırı yerde müdafaa edip de günaha girmemek şartıyla.»

Şeriatin çizdiği sınırlar içinde milletine yardım etmek, taraftarlık etmek, yine İslâmiyet'in emrettiği şeydir. Böyle hareket edenlerin elini öper, başımızın üzerine koruz.

Türkçüler, övünmek kastı olmaksızın, yalnız «Biz Türküz» demekle hiçbir günah işlemezler. Türk diline, edebiyatına, sanatına, ticaretine hizmet ederlerse fevkalâde bir iş görmüş olurlar. Din hakikatlerini —tıpkı bizim yaptığımız gibi— Türkçe olarak neşretsinler.

«Biz, hiçbir peygamberi kavminin lisânından başka bir dil ile göndermedik. Tâ ki onlara hakikati anlatabilsin.»

Âyet-i kerimesinin işaretine bakarak bunu teşvik de ederiz.

Yalnız, Türklere taraftarlık adına, diğer müslüman kavimlere zulmetmesinler.

Ahmed b. Hanbel ile Cerîr-i Taberî'de Ukbe b. Âmir'in rivayet ettiği şu hadis-i şerif de, nesep ve kavim taraftarlığı sebebiyle başkalarına tecavüz etmeyi men ediyor:

«Sizin bu (şerefli dediğiniz) nesepleriniz, kimseyi tahkire veya utandırmaya sebep olacak şey değildir. En sonu hepiniz Âdem'in oğullarısınız. Bir ölçek içindeki buğday taneleri gibi birbirinize eşitsiniz. Ve ölçeği doldurmazsınız. Hiç kimsenin kimse üzerinde üstünlüğü yoktur. Meğer ki din ile yahut sâlih amellerle olsun. Bir kimsenin kötü olması için, kötü huylu, kötü sözlü, cimri, korkak olması yeter.»

Diğer bir hadis-i şerifte de:

«Her kim kavmine, hak yolunun dışında taraftarlık ederse çukura düşmüş deve gibidir. Kuyruğundan tutup çekilir.»

Buyurulmuştur. Hak İslâm, bâtıl ise İslâm'ın dışında kalandır.

●

İmam Mâlik'in «Muvatta»ında şöyle rivâyet olunuyor:

Kays b. Mutâtiye nâmında bir adam, bir gün Selman-ı Fârisî ile Süheyb-i Rûmî ve Bilâl-i Habeşî'nin de bulundukları bir sohbet meclisine katılmış. Ve:

«Evs ile Hazrec'i anlarım, bu adamın (yâni Resûlullah'ın) yardımına kalkıştılar. Ya bunlara (yâni Arap olmayan bu üç zâta) ne oluyor?» Demiş.

İslâm'ın verdiği terbiyeye bakın ki, orada bulunan Muaz b. Cebel, başka kavimlerden olan bu üç zâta karşı, ırk gururuna kapılmamış da hemen yerinden fırlayıp herifin yakasına yapışmış. O halde, Resûlullah'ın huzuruna getirerek, söylediklerini haber vermiş.

Hazret-i Peygamber gazap ederek, Mescîd-i şerife gelmiş. Ashâbı toplayarak hutbe irad etmiş. Hutbesinde, Allah'a hamd ü senâ ettikten sonra şöyle buyurmuş:

«Ey ahali! Rabbiniz yalnız bir Rab'dir. Babanız yalnız bir babadır. Dininiz yalnız bir dindir. Araplık sizin ne ananız ne de babanızdır. O, lisandan ibarettir. Her kim Arapça konuşuyorsa, o Araptır.»

●

Türkçülere destek olmak üzere **«Ben Arab'ım ve benden daha Arabî yoktur»** diye bir hadis olduğu öne sürülüyor.

Hadisin aslı şöyledir:

«Ben Arabın en fasihiyim. Beni Kureyş doğurdu. Sa'd b. Bekr oğulları içinde büyüdüm. Artık bana lahn nereden gelecek?»

Hadisteki «a'rebü'l Arab» sözü «Arabın en fasihi, en güzel ve düzgün konuşanı» demektir. «Lahn» de, Arap lisânına aykırı hatâ yapmaktır.

Mâlumdur ki, Hazret-i Peygamber'in kabilesi olan Kureyş ile sütanasının kabilesi olan Sa'd b. Bekr oğulları, Arabın en fasîh konuşan kabileleri idi.

Şu halde bu hadis-i şerifin mânâsı, kavim ve kabile ile övünmek değildir. Maksat, Hazret-i Peygamber'in ağzından lisâna aykırı bir hatâ çıkmayacağını beyandan ibarettir.

Neseple haseple iftihar nerde, Resûl-i Ekrem'in dünya ve âhiretteki yüce makamı nerde?

«Ben kıyâmet gününde Âdem oğullarının efendisiyim lâkin övünecek bir şey yok. Livâ-ül Hamd elimdedir; bunda da övünecek bir şey yok. O gün Âdem'den itibaren bütün peygamberler Livâ-ül Hamd'in altındadır. Ben ilk şefaatçiyim ve şefaati kabul olunacak ilk kimseyim. Bunda da övünecek bir şey yok.»

Ve:

«Ben resullerin serdarıyım. Bunda övünecek bir şey yok. Ben nebilerin sonuncusuyum bunda övünecek bir şey yok.»

Buyuran Hazret-i Hâtem-ül Enbiyâ efendimizin, sırf hakikati beyan etmek için, mübârek zâtına taraf-ı ilâhî'den edilen lütuflara dair söylemiş oldukları bu gibi sözleri İslâm'ın gayesine zıt bâzı şeylere âlet etmek, her halde hoş bir şey olmasa gerektir.

●

Ahmed Naim Bey'den sonra sıra Mehmed Âkif Ersoy'da. Merhumun bu mesele ile ilgili olarak «Safahat» ta da birçok beyitleri vardır. Buraya iki yazısından parçalar alındı. Birincisinde ırkçılık cereyanına kapılanlara yaptıkları bir «orta yol ve itidâl» teklifini anlatmakta, İkincisinde ise bu ayrılığın bir felâket getireceğini haber vermektedir:

Bu âlemde hayr-ı mahz olmadığı gibi, şerr-i mahz da yoktur, derler. Ne olurdu, kavmiyet denilen o mel'un cereyan, derhal siyasî bir şekil almasıydı; yahut mâdem ki aldı, Yurdlarıyla Ocaklarıyla kitaplarıyla, gazeteleriyle, konferanslarıyla, nutuklarıyla, müslüman unsurları birbirine düşürürken, aynı vasıtalarla biraz da, parçaladığı kitlelerin lisânına, irfânına hizmet edeydi de, bugün o büyük şerrin, bâri şu kadarcık bir hayrını gördük, diyebileydik!

Arnavutluk, Araplık, Türklük, Kürdlük namına ortaya çıkan kavmiyet reislerini, bundan altı yedi sene evvel bir yere çağırmış, kendilerine şöyle demiştik:

«Kavmiyet cereyanı en medenî, en ileri cemiyetleri birbirine düşürüyor. Bizim gibi, kendini teşkil eden unsurları istisnâsız câhil bulunan bir remaati ise tarumsar eder. Geliniz bu cereyanı körüklemeyiniz. Mensup olduğunuz kavimlere hizmet etmek istiyorsanız, bunun yolu başkadır. Evet hep biliyoruz ki, İslâm unsurlarının hepsi irşâda, ikaza muhtaçtır. Bunlardan, meselâ; Arapları irşâd vazifesini Arap münevverlerine bırakırız. Çünkü irşadına çalışacağı unsurların lisânını âdetlerini mizacını, rûhunu diğer unsurlara mensup münevverlerden iyi bildiği için, muvaffak olması çok daha kolaydır. Türk'ün, Arnavud'un, Kürd'ün uyandırılması için de aynı usûle başvururuz.

«O halde bu unsurların bütün ileri gelenleri, Hilâfet merkezinde, aynı çatı altında birleşir, hatt-ı hareketlerini tâyin ederek, birlikte işe başlarlar.

«Aradaki İslâm bağını devam ettirip kuvvetlendirmek şartıyla mensup oldukları kavimleri okutmak, yazdırmak, ilm ve irfan sahibi etmek; servet, san'at, ticaret hususlarında terakki ettirmek için geceli gündüzlü uğraşırlar.

«Sonunda ayrı ayrı çalışıp ilerlemiş bu parçaların toplamından, ilerlemiş bir bütün meydana gelir. İşte bu bütün de İslâm Hilâfetinin ve Osmanlı saltanatının ulu varlığına ebediyyen hizmet eder durur.

«Böyle bir yol takip etmeye karar verirseniz, biz de, sizinle beraber çabşırız, elimizden geleni kat'iyyen esirgemeyiz...»

Heyhat! Bu teklif hiç birinin işine gelmedi. Çünkü siyasî teklifler gibi lâf ile yürüyecek takımdan değildi, faaliyete muhtaç idi, mücâhedeye muhtaç idi, fedakârlığa muhtaç idi. Çünkü burada izah edemiyeceğimiz birçok gizli sebepler daha mevcut idi.

●

Resûl-i ekrem sallallahu aleyhi vesselem efendimiz hazretleri:

«Müslümanların hâline aldırmayan, müslüman değildir.»

Buyuruyorlar.

Bu hadis-i şerife göre, hakikî müslümanların miktarını anlayabilmek için, bugün mevcud olan nüfustan, ne dehşetli bir yekûn indirmek lâzım gelecek!...

Bizler, **«Hiçbir müslümanın vücuduna bir diken batmaz ki, onun acısını kendimde duymuş olmayayım.»** diyen bir Peygamberin ümmeti iken, İslâm dünyasını kırıp geçiren felâketlerden haberimiz bile olmuyor!..

Evet, zelzele felâketine uğrayan İtalyanların imdadına koştuğumuz sırada, binlerce müslüman Hindli, tûfanlar içinde boğuluyordu. Zavallıların elini tutmak şöyle dursun, bedâva bir teessür gösterebilmek için feryatlarını bile işitemedik!

Biz müslümanlar başka milletlere benzemeyiz. Din bağını ihmal edecek olursak, bu hareketimizin cezasını — ukbâya kalmaz— daha dünyada iken çekeriz... Nitekim çekiyoruz!

Din-i mübin kavmiyet, cinsiyet gibi insanları birbirinden uzaklaştıran sebepleri aradan kaldırarak, dünyanın çeşitli yerlerindeki cemaatleri birleştirmiş iken, biz kalkıyoruz da aynı toprakta yaşayan islâm cemaatini, kavmiyet hissiyle parçalamak istiyoruz!..

Ey cemaat-i müslimin, bilmiş olunuz ki müslümanlıkla kavmiyet yoktur.

Resûl-i ekrem sallallahu aleyhi vesselem:

«Kavmiyet gayreti güdenler bizden değildir»

Buyurmuştur.

Şayet kiminiz Araplığına, kiminiz Kürtlüğüne sarılacak sizi rabıtaların en sağlamı ile birleştirmiş olan kardeşliğini bir tarafa bırakacak iseniz, neuzübillâh, hepimiz için felâket muhakkaktır.

Üçüncü fikri adamı, Said Halim Paşa'dır. Bu zatın, İslam âleminin gelişmesi, gerileme sebepleri ve geleceği hakkında çok dikkate değer ve isabetli görüşleri vardır. Aşağıya aldığımız yazısında ileride teessüs edecek olan milletler arası bir anlaşma ve İslamlararası bir birlik mevzuunda «millet ve milliyet» gerçeğinin vaziyetini islâmcı bir gözle incelemektedir:

Milliyet, gerek belirli bir muhitin mahsûlü olmak, gerekse bir hayat gerçeği olmak bakımından ortadan kalkacak değildir. Milliyet cereyanının, gelecekte beynelmilelci cereyan içinde kaybolacağını hayâl ve iddia etmek pek gülünç olur. Hiç şüphe yok ki, böyle bir cereyanın telkini ile Alman, Fransız'a benzememekten veya Fransız, İngiliz yahut İtalyan'la bir olmamaktan vazgeçecek değildir.

Bizim söylediğimiz beynelmilelcilik, aynı cemiyete mensup fertler arasındaki bağları ve münasebetleri tanzim eden ahlâk kaidelerinin, çeşitli milletler arasında da kurulması ile milletler arasındaki münasebetlerin yumuşamasını sağlamaktan ibarettir. Beşeriyet, milletlerarası dayanışmayı geliştirmeden millî dayanışmanın mümkün olmadığını görerek birincisini geliştirmeye çalışacaktır.

Bir insan topluluğunun millet haline gelmesi, nasıl fertlerin gelişmesini kolaylaştırırsa, beynelmilelcilik de her milletin mümkün olduğu kadar çok gelişmesine yardımcı olacaktır.

İslâm beynelmilelciliği ise, zamanımızda sosyalizmin kurmak istediği beynelmilelciliğe benzer. Ancak onun mükemmel ve en son şeklidir.

Bütün ilmî gerçekler gibi İslâmî gerçeklerin de vatanı yoktur. Nasıl, bir İngiliz matematiği, bir Alman astronomisi, bir Fransız kimyası olmazsa; ayrı ayrı Türk, Arap, Acem yahut Hint Müslümanlığı da olmaz.

Fakat, sadece fen ve tecrübeye dayanan gerçekler bütün insanların ortak irfanını temsil etmelerine rağmen nasıl millî birtakım kültürlerin doğmasına sebep oluyorlarsa; İslâmî gerçekler de ahlâk ve sosyal yapısı bakımından tamamen İslâmî, fakat millî olan birtakım kültürlerin meydana gelmesine imkân tanırlar. Yani her ne kadar, bu hakikatlerin vatanı yok ise de, izah ve tatbik edildikleri muhite bağlıdırlar.

Dünyadaki İslâm topluluklarının en mükemmel teşkilâtı, milletlere ayrılmış şekildir. Ayrıca İslâm gerçeklerinin en parlak bir tarzda meydana çıkması ve tatbik olunmasına müsait olan şekil de budur.

Millet esası üzerine kurulan bir cemiyetin ilerlemesinin ferdinkine bağlı olduğu açık bir gerçektir. İslâm nizamı da evvelâ ferdin gelişmesine dikkat eder.

Bu fert, Türk, Arap, İranlı yahut Hintli olsun. Kendi millî dayanışmasına verdiği ehemmiyet kadar. İslâm milletleri arasındaki dayanışmaya da önem verirse, ancak o zaman iyi bir Türk, iyi bir Arap, iyi bir İranlı veya iyi bir Hintli olacaktır.. Kendisi de bilecektir ki, millî ve İslâmlararası yardımlaşmalar birbirinin tamamlayıcısıdır.

Bu bahse son vermek için şunu da ilâve edelim: İslâm, insanlar arasında mevcut olan ırk ve menşe farklarına ehemmiyet vermeyerek, insanı ırka bağlı bir unsur değil, içtimâî ve siyâsî bir unsur olarak ele aldığını göstermektedir.

(Devamı 15. Sayfamızda)

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

Topluluk rahmettir, ayrılık azab..

Bir hâl içindeyiz. Allah ve Resûlüne karşı bizi utandıran bir hâl... Dünya hayatımızda bizi mukaddes vazifeden uzaklaştıran, âhiret hayatımızda bize azab getirecek olan bir hâl içindeyiz.

Dünya Müslümanları paramparça,.

Her parça kendi aralarında ayrıca bölüm bölüm.

Her bölüm kendi içinde mahkûm, takatsız hamlesiz.

Dünya'da ve Türkiye'de müslümanlar, baş ağrısından, gövde sızısından, hücre rahatsızlığından şikâyetçiler.

Gözlerin retina tabakası köreltilmiş. Kalblerin TUĞRA'lı noktaları nasırlaşmış. Hava gibi, su gibi içimizi dolduran, bizi saran, bizi bağlayan «*Gök Devleti*» nin ışıkları taşlara, taştan heykellere vurup yansıyor. Yutma (absorbe) kâbiliyetini yitirmiş bir cemiyet tablosu karşısındayız. Işıklara karşı hissiz bir puthane'de gibiyiz.

Ortada bir ışık yanıyor. Kur'an ışığı, Hadis ışığı, dört mezhebin büyüklerinin tuttuğu ışık. Kâbe ışığı İslâmın ezelî ve ebedî hakikatının ışığı. Etrafını milyonlarca müslüman çevirmiş. Temiz ve saf bir inançla bakıyoruz aynı hedefe.

Fakat renk körlüğü mü var ne?

Gökkuşağının yedi rengini içine alan, «*Gök Devleti*» nin güneşine has, duru beyaz İslâm boyası ile boyalı ışığa, kimisi kızıl diye, kimisi yeşil diye, kimisi sarı, kimisi siyah diye mânâ veriyor.

Kör renkler, kör fikirler ağı kurmuş, kutlu müslüman ocağında. Kör fikirler, Dünya müslümanlarını yerden yere çalıyor.

Kâbe'nin etrafında beyaz elbiselere bürünüp, ak güvercinler gibi uçuşan, dönen müslüman kendi renginden habersiz.

Dünya'da ve Türkiye'de müslümanlar, bu boğucu havayı teneffüs ederken, dış düşmanlar boş durmuyorlar. Enternasyonal Masonizm, Siyonizm, Komünizm, Demokratik Sosyalizm, Helenizm, Hristiyanizm, İslâm cemiyetinin başını kesmek hırsı içinde.

Enternasyonal Ticaret tröstleri, İslâm cemiyetinin iktisâdî damarlarına enjektörlerini sokmuşlar. Emiyorlar kanımızı. Fâiz kiri ile biriken gayri meşrû servetler, Yahudi, Ermeni, Rum azınlıkların elinde İslâm'a karşı kullanılıyor. Bankalar, borsalar, ticarî teşebbüsler, İslâm câmiasını kölelik, esâret, imha girdabına sürüklüyor.

Demek ki, bizim kendi aramızda hiziplere, ayrılmamız, kendi öz rengimizi unutmamız, günübirlik yaşayıp, ömür nimetini süflî bir israfla tüketmemiz bize zarar verdiği gibi, düşmanlarımıza da müthiş faydalar sağlamaktadır.

Her hizip ve her parti, kendinin müslümanlar üstünde iktidar olması, hükümran olması halinde Türkiyenin kurtulacağını zanneder. Halka, bu fikir aşılanmağa çalışılır. Millet, bu görüşün ylancı câzibesi ile bazan kaahir ekseriyetle bu partileri seçer ve ümidini bağlar. Görülmüştür ki, bu faraziye aldatıcıdır, temelsizdir, yanlıştır, zaman kaybettirici bir batı tuzağıdır.

Dinî ve siyasî hizipler, bu yakıcı gerçeği görebildikleri gün, kurtuluş ümidimiz artacaktır.

Parça parça, bölük bölük olmuş müslümanlar bilmiyorlar ki, her hizib kendi iç tezadları ve İslâm'a göre yanlış stratejilerine rağmen, neticede (farz-ı muhal) bütün İslâm câmiasına hâkim olsa bile, bu bünye yine sağlıklı bir bünye olmayacaktır. Çünkü, en büyük sıhhat ve kuvvet unsuru olan, birlik ve beraberlik'ten mahrumdur.

O halde neyi bekliyoruz? Bu hal, ne zamana kadar devam edecektir? Geçen her dakika'nın, her saatın ve her günün İslâm câmiasının diriliş'i aleyhinde işlediğini anlamayacak kadar idrakimiz kurudu mu?

Sanmıyorum. Dünya ve Türkiye müslümanlarının bir idrak uyanışı içinde olduklarını hissediyoruz.

Kur'an, ruhumuzu, paslanmış idrakimizi, gerçeğin suyu ile yıkıyor. Bize diyor ki:

«— Hep birlik'te Allah'ın dinine (şeriatına) sımsıkı sarılın. Birbirinizden ayrılıp, dağılmayın. Allahın, üzerinizdeki «İslâm» nimetini düşünün... (Âli İmrân: 103)

«— Allah'a ve onun Resûlüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra içinize korku düşer ve kuvvetiniz elden gider...» (El Enfâl: 46)

«— Dini el birlik tatbik edin ve ayrılığa düşmeyin.» (Eş - Şûra: 13)

Dünya'daki ve Türkiye'deki müslümanların inanç ve samimiyetlerinden en küçük bir şüphe duymuyoruz. Onlar (yani bütün Müslümanlar) bizim aziz kardeşlerimiz, dâvâ arkadaşlarımız, gönüldaşlarımızdır. «İslâm» kelimesi ortada, birleştirici ulvî mânâsıyla dururken, bu kadar hizib ismine, gruplara ne lüzum var? Kâbe'nin etrafında aynı renk ihramlar'a bürünüp tavaf eden müslümanlar biz değil miyiz?.

Ayrılığın azabından kaçalım. Topluluğun, birliğin, beraberliğin, kuvvetin rahmetine sığınalım!..

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Gazetemizin kılıçlaşan kalemlerinden Ahmed Selâmi kardeşimiz Avrupa seyahatinde bulunduğundan yazısı zamanında elimize geçmemiştir. Bu bakımdan neşredemiyoruz. Özür dileriz. SEBİL

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selâhaddin ES

163'ün pençesinde cezâevinde 33'üncü hafta

Kontr-gerilla MİT vs...

VASITALARIN ideolojisi, tarafgirliği yoktur. Onları kim, hangi niyetle kullanırsa, o âmâle hizmet eder. Bütün yakın tarihe ve onun hâdiselerine bu görüşün ışığında ibretle baktığımız zaman bir takım yerleşik resmî doğruların şişirilmiş balondan veya yalandan ibâret olduğunu kolayca görebiliriz.

Bu duruma göre, son günlerde ortaya atılan ve MİT üzerine yıkılmaya çalışılan **kontr—gerilla** ve işkence iddialarına eğilirken, meseleyi lüzmusuz bir devlet koruyuculuğu tavrıyla ele almanın da mahzurları olduğunu düşünmeliyiz. Çünkü, gerçekten de bir devletin ayakta durması için gizli haberalma ve müdafaa mekanizmalarının olması ne kadar zarurî ise; bu servislerin adalete ve ahlâka aykırı bir tutum içinde çalışmaları da o devlet için o kadar büyük bir tehlike teşkil eder.

Son haftalardaki siyasî münakaşaların temelini 1971—72'lerin işkence iddiaları teşkil etmekte. İşkenceciler de **kontr—gerilla** olarak isimlendirilen ve daha çok MİT bünyesinde ve yardımcı kuruluşlarda çalışan askerî ve sair **resmî zevat!...**

Gerçekte, anarşiyi ve iktisadî bozgunu önleyemiyen siyasî iktidarların halk kitlelerinin dikkatlerini, kendileri dışındakileri suçlayarak başka taraflara çekmek şeklindeki taktikleri bütün dünyada bilinen usûllerdendir. Türkiye'de olan da, bir bakıma, budur.

Ancak, diyelim ki, işkence gerçekten yapıldı.. Ve bunda devletin de dahli var... Pekiy, bunu kurcalamakla ele geçecek olan nedir? Mevcud hukuk düzeninin zaman aşımı **(mürûr-u zaman)** mefhumu, üzerinden beş—altı sene geçmiş bu iddiaları silip—süpürmüş olacağı gibi; 1974 baharında çıkarılan ve 12 senelik umumî af da istisnasız bütün suçların üzerine bir sünger çekmemiş midir? Binaenaleyh, **müesses düzenin** bir takım güçlerinin gözlerini korkutarak sindirmek gibi bir gâye güdülmüyorsa, yahud da iktidarsızlığın sıkıntılarını hissedecek olan kitleleri başka mevzularla oyalamak gibi bir taktik tatbik edilmiyorsa; hukuken siga'ya çekilmesi imkânsız olan yakın geçmişin cerahat yığınlarını deşmekten ne fayda umulmaktadır? Ortada hukuken bir suç kalmamıştır ki, ceza verilebilsin!..

Çağımız dünyasında, **«geleceğe âid hesapların, ve programların yapılmasında faydalı olur»** düşüncesiyle modern devletler, hattâ İkinci Dünya Savaşının dahilî ve haricî siyâsetle ilgili gizli vesikalarını bile amme efkârının ve bilhassa içtimaî siyâset plânlamacılarının ve tarihçilerin tedkikine amâde vaziyete getirmiş iken; Türkiye'de, Osmanlı Devleti'mizin mirası üzerinde kurulmuş olan **yeni düzen,** hâlâ gerçekleri günışığına çıkaramamaktadır. Gerçek bu iken, bir takım hissî davranışları, kırgınlıkları, düşmanlıkları körüklemekten başka bir işe yaramıyacak olan ve üstelik hukuken, mağdurunun da, maznununun da üzerine bir umûmî af ile sünger çekilmiş bir kanlı devreyi yeniden hortlatmak ve suçlu arayıcılığına çıkmaya çalışanlara **«yeşil ışık»** yakmak, hayırlı bir davranış değildir. Sadece kuvvetli olanların veya kendilerini kuvvetli zannedenlerin böyle bir hak aramaya kalkışmaları halinde hadiselerin nereye varacağını, nerede duracağını Allah bilir. Ama, eğer Bülent Ecevit göz yumduğu ve elbette ki gizliden gizliye teşvik ettiği bu tip fis—koslardan, ve bunun meydana getireceği panik havasından faydalanmaktan medet umuyorsa; bizzat kendi yanıbaşındaki, yardakçıları olan **«paşa»**lardan işe başlamak gerektiğini mantıkî bir zarûret olarak kabul etmek zorundadır. O zaman da 12 Mart Muhtırasına imza koymuş olan **Muhsin Batur** ve **terör** tatbikatının en zâlim örneklerini Eskişehirde sergilemiş olan, şimdiki Dahiliye Nâzırı general emeklisi Özaydınlı'yı etrafından fırlatıp uzaklaştırmak zorunda kalması gerekir. Çünkü, devlet gücünü millete karşı bir **gerilla anlayışıyla** kullananlar bunlar ve benzerleridir. Bu **gerillacı kafalılara** karşı olmak mânasında kullanılıyorsa, bilinmelidir ki, bu milletin büyük ekseriyeti **kontr—gerilla'dır!**

Sahi, ne demektir bu **kontr—gerilla?**

Emekli amiral Fahri Sâbit'in, bir zamanlar, bir takım siyasî entrikalara girerek, Sunay'a Çankaya İhtilâli yaptırmaya uğraşan ve bu üstün gayretlerinden dolayı kendisine **«siz gerçekten iyi yetişmiş bir kurmaysınız, okuduğunuz mektebin hakkını politikada bile fazlasıyla ödediniz, bugün.»** diye övgülere boğduğu Sadi Koçaş'a sorarsanız; 12 Mart'ın bu spiker başbakan yardımcısı **kontr—gerilla,** komando ve gerilla kelimelerinin birleşmesinden oluşmuştur.» (27 Ocak 1978—Hürriyet) demektedir ki, böylece, ne denli bir **harika kurmay subay** olduğunu bir daha tevsik etmektedir! 12 Mart sonrasında radyodan bangır—bangır bağırıp, **«makable şâmil kanunlar çıkarılacağını»** söyleyen ve böyle bir tasarrufun hukukun ana kaidelerine aykırı olduğunu bilmeyen ve sonra da **«o beyanattaki rolüm spikerlikten ibaretti. Hukuk profesörleri yazıp elime tutuşturdular, ben de okudum!»** diye zavallılığını itiraf eden bir kişinin şimdi de **kontr—gerilla** münakaşalarının içine girmesi ve bu mevhum teşkilâtın mâhiyetini anlamak işinde kendisinden bilgi almak durumunda kalınması gerçekten acıdır.

Gerçekte **kontr—gerilla, «mukabil gerilla»** demektir. Yani, bir yerde gerilla faaliyeti varsa; orada, o faaliyeti ortadan kaldırmaya çalışan her faaliyet de **kontr—gerilla'dır.** Koçaş'ın zannettiği gibi **«komando'yla gerilla kelimelerinden oluşmakta»** değildir!

Ve esasen, kelimenin içindeki mânalar sağlam mantıkla düşünüldüğü takdirde **kontr—gerilla'ya karşı çıkanlar, onu suçlayanlar cürm-ü meşhud oluyorlar,** gerilla faaliyetlerini destekliyorlar, **tasvib ediyorlar** demektir! Bu, gayet açıktır. Çünkü bir **devlet düzeninde** normal olan, **gerilla** faaliyetlerine çeteciliğe karşı çıkmaktır; gerillacılığa karşı olana, yani **kontr—gerillaya** karşı çıkmak değil!...

Türkiye bir kanlı, sıcak çatışma dönemi geçirmemiş midir, hâlâ da geçirmekte değil midir? O halde devletin siyasî iktidarını ele geçirenlerin böyle bir çatışma zemininde **gerillacıları** mı, yoksa gerillacılığa karşı olanları mı tutması, onlara arka çıkması gerekir?

Devletin Gizli haberalma teşkilâtlarının **kontr—gerilla** olarak **tel'in edilmesi** ve buna seyirci kalınması kadar devlet mefhumuna ters bir tutum düşünülemez. Zira, **gizli haberalma teşkilâtı olmayan bir devlet,** mes'uliyetsiz ve beynelmilel haber ajanslarının esiri ve oyuncağı haline gelir ve başına yular takılmışcasına istenilen yere çekilir. Bu bakımdan devlet, açık veya gizli, bütün haber kaynaklarından faydalanmak zorundadır. Bu, devletin bekası için şarttır.

Devletin bekasını aziz bir gaye olarak esas alıyorsak, o takdirde bu servislerin yıpratılmamasına olanca dikkat ve titizliği de göstermek zorundayız. Biliyoruz ki, bugünkü gizli servislerimiz, ne yazık ki ayni zamanda İslâm âlemine karşı İslâm—dışı dünya güçlerinin bir nev'î casusu olarak da çalışmaktadır! Çünkü, **MİT'in İsrail** Gizli Servisi **MOSSAD** ve İran gizli servisi **SAVAK'la** birlikte bir **üçgen** uçurtma meydana getirdiği ve bu **üçgen uçurtmanın** ipinin CİA'nin, Amerikan Gizli Servisinin ellerinde ve bu teşkilâtlar arasında devamlı bir bilgi alışverişi olduğu artık ap—açık meydandadır. Hattâ bunu Çağlayangil dahi itiraf etmiştir! Böyle bir durumun hiç bir **müslüman vatanperver** tarafından tasvib edilmesi düşünülemez. Ama bu duruma karşı çıkmanın yolu, bu müesseselerin yıpratılması ve âtıl vaziyete düşürülmesi değil, onu ıslah ederek, milletimizin inancı istikametinde yeniden tanzim ederek gerçekten **Millî Amâl'e Hizmet** eder duruma getirmektir.

Bugün görüyoruz ki, eskiden MİT bünyesinde çalışmış bazı emekli generaller marksist **amme efkârında** isimleri etrafında çıkarılan menfi havaya karşı dayanıksız haldedirler. **Cihad Akyol** da bunlardan birisidir. **«Beni sağcı diye takdim ediyorlar. Halbuki bizim yolumuz kesinlikle çizilmiştir, bu yol Atatürkçülüktür!»** diye solculara şirin gözükeceğini zanneden bu general emeklisi yaptığı hizmetlerin şerefini ve mes'uliyetini taşıyamıyacak kadar zayıf olduğunu ispatlamaktadır. Her hizmet inanç adamı ister, menfaat adamı değil!. İnsan, doğru olduğuna inandığı yolda tekbaşına da kalsa yürür ve gerekirse şerefle ölmesini de bilir. Ordu bünyesinde **«gayri—nizamî harblere karşı tâlim ve terbiye mütehassısı olarak»** bilgi sahibi olduğu ileri sürülen ve bunu kendisi için bir iftihar vesilesi olarak nefsinin kâr hanesine kaydeden bu general emeklisinin, **—ismi ne olursa olsun— «gerilla faaliyetlerine karşı çıktığı» şeklindeki gerilla suçlamalarına karşı «evet, öyledir!»** diye mertçe göğüs gerememesi acı bir haldir.

İnançsızlığın sebep olduğu gâyesizlik bütün devlet mekanizmasını nasıl âtıl vaziyete getirmiştir. Bundan daha iyi bir örnek bulunamaz. Devlet makamlarının her türlü nimetlerinden sonuna kadar istifade edip, külfet ve meşakkatlerine gelince yan çizmek ne askerlikle, ne de mertlikle bağdaşır. Mert dayanır, nâmert kaçar!..

İnşallah, bu vartayı ordumuzun üst kademelerinde bulunanlar başta olmak üzere devletin her kademedeki bekçileri iyi değerlendirip atlatırlar da; devletin haber ve müdafaa kaynaklarını hangi kıratta insanlarla çalıştıklarının acısını yüreklerinde hissederler. Unutulmamalıdır ki, bugün **kontr—gerilla** mefhumuna karşı kıyâm edip, hayalî düşman müessese veya şahıslar icad ederek suçlu arayanlar, kendi diktatörlüklerini kurdukları anda, idareleri altında bulunan herkesi **kontr—gerilla'nın bir emir kulu** durumunda, herkesi kendi düzenlerinin casusu, ispiyoncusu olarak tutmanın yollarını bulacaklardır! Ecevit'in vuzuhsuz ithamları gibi Demirel'in hasmını köşeye sıkıştırmaları da hep bu ölçüyle değerlendirilmelidir.

S. Müradbeyli

Kur'an'ın gölgesinde

SEYYİD KUTUB

GERÇEK

②

«Eğer (Ey Muhammed!) sana icabet etmezlerse onların sadece heveslerine uyduklarını bil. Allah'dan bir hidâyet olmadan hevesine uyandan daha sapık kimdir? Allah zâlimler gürûhunu şüphesiz ki; doğru yola eriştirmez. (12)»

Şurası kat'î bir gerçektir ki, Allah'ın kitabındaki nizâmına bağlanmak ve onun hakimiyyeti altında yaşamak için ne gönül arzusuyla kabüllenip kabüllenilmiyeceği düşünülür, ne de diğer nizamlar arasından onun seçilip seçilmiyeceği bahis mevzuu edilebilir. Çünkü o, îmânın ta kendisidir.. Ya vardır, yahut da yok; üçüncü bir şık tasavvur olunamaz..

İslâm'ın beşeriyete kumanda etmekten uzak kalması, beşer tarihinin en mühim hadisesidir. Bu, öyle bir bedbahtlıktır ki; insanlık âlemi, hayatı boyunca bundan daha acı ve daha fenâ bir talihsizliğe uğramamıştır...

İslâm, beşer idaresini yeryüzü ifsad edildikten, hayat bozulduktan, sevk ve idareler koktuktan ve bu kokmuş idarelerin altında beşer her türlü ızdırabı çektikten sonra teslim almıştır ve:

«İnsanların elleriyle işledikleri (zulümler) yüzünden kara ve denizde fesad çıktı. (13)»

İslâm, beşer idaresini bu Kur'an'la; Kur'an'ın getirdiği yeni mefkûrelerle ve bu mefkûrelerden doğan kanunlarla ele aldı... Bu, insanlık âlemi için yeniden doğuş idi. Bu doğuş, mahiyyeti itibâriyle, şüphesiz ki insanın bizzat kendi doğuşundan çok daha mühim, çok daha büyük bir doğuştu...

Bunlar, Kur'an'ın gölgesinde yaşadığım müddetçe bende, onun bıraktığı duygulardan ve edindiğim intibalardan bir nebzedir. Ola ki Allah bunlardan müstefid eyleyip hidâyete erdire. Zira O;

«Allah istemedikçe sizlerin istek ve arzularınız bir şey ifade etmez.» buyuruyor.

Prof. SEYYİD KUTUB

---

(12) Kasas : 50.
(13) Rûm : 41.

Not: Seyyid Kutub'un bu sözleri FÎ-ZILÂL-İL-KUR'AN'ın mukaddimesinden alınmıştır. Aslında uzun olan mukaddime harikûlade fikirler ihtiva etmektedir. Aslından okunması tavsiye olunur.

CİHAD

Fızılâl-il-Kur'an'ın birinci cildinin 383. sayfasında Bakara sûresinin 190-195. âyetlerini buluyoruz:

«Size harb açanlarla, Allah yolunda siz de döğüşün. Ancak haddi tecâvüz etmeyin. Şüphesiz ki Allah, aşırı gidenleri sevmez.» (190)

«Ve onları nerede yakalarsanız öldürün. Onları sizi çıkardıkları yerden çıkarın. Fitne, katilden beterdir. Onlar sizinle savaşmadıkça, siz de Mekke hareminde onlarla savaşmayın. Ancak onlar sizinle savaşırlarsa, siz de onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir.» (191)

«Bununla beraber vazgeçerlerse; şüphesiz ki Allah, Gafur ve Rahîmdir.» (192)

«Fitne kalmayıp din de yalnız Allah için oluncaya kadar, onlarla savaşın. Bununla berâber vazgeçerlerse, artık zâlimlerden başkası için hiç bir husûmet yoktur.» (193)

«Haram ayı, haram aya bedeldir. Hürmetler karşılıklıdır. Onun için kim sizin üzerinize saldırırsa, siz de tıpkı onların saldırdıkları gibi ona saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, şüphesiz takva sahipleriyle beraberdir.» (194)

«Allah yolunda infak edin ve kendinizi tehlikeye atmayın. İhsan edin. Şüphesiz ki Allah, ihsan edenleri sever.» (195)

Bu âyetlerin tefsirinden bazı parçaları takdim ederek Seyyid Kutub'la sizleri başbaşa bırakıyoruz.

HER âyetin ayrı ayrı açıklamasına geçmeden evvel, biraz da İslâm'ın cihad mefkûresinden bahsedelim. Bilindiği gibi İslâm, en son ilâhî nizamdır. Bu akîde, beşer hayatının temel kaidesi ve bütün insanlığın hayat nizamı olmak için gelmiştir. Bu akîde; İslâm ümmetinin, beşerin mevcûdiyeti, beşer varlığının gayesi hususunda kâmil ve şâmil bir mefkûreden doğan âlemşümul kumanda mevkiine yükselmesini temin etmek için gelmiştir. Allah'ın ind-i ilâhîsinden nâzil olan Kur'an-ı Mübin, bütün bunları açıklayan bir düstur kitabıdır. İslâm'ın kumanda ettiği bu hayırlı teşebbüsten başka hiç bir hayır yoktur. Bütün câhiliyet nizamlarında hayırdan eser bulmak imkânsızdır. Beşeriyet, İslâm'ın gölgesinde yükseldiği ulvî seviyeye, hiç bir zaman yücelememiştir. Bu nimete denk, dünyada hiç bir nimet yoktur. Bu nimetten istifade edebilme şerefine nâil olmak da aynı şekildedir. İnsanlık âlemi İslâm nizamından mahrum bırakıldığı takdirde, bütün kurtuluş yollarını ve başarı çarelerini tamamen kaybeder. Ve insanlığı bu hayır nizamından mahrum bırakanlar kadar, insanın insanlığına tecâvüz eden bir zâlim bulunamaz. İnsanoğlu ile Yaradanının ve Hâlık Teâlâ'nın istediği yüceliğin, nezâfetin, saâdetin ve kemâlin arasına girmek isteyenler, şüphesiz ki; en büyük zâlimlerdir.

Binâenaleyh, bu, âlemşümul ve ilâhî nizam dâvetinin bütün insanlığa ulaşması ve tebliğ edenlerin karşısına çıkan bütün sulta ve engellerin yıkılması şarttır.

Müslümanların üzerine bu beşerî haklardan neş'et eden bazı vazifeler terettüb etmektedir. Bu ilâhî dâveti hürriyet içinde beşerriyete tebliğ ederken, müslümanların önüne dikilen veya inanç hürriyetini tehdid eden bütün kuvvetleri tuzla buz edip devirmeleri; bu nev'î vazifeler meyanındadır. Müslüman, din tamamen Allah için oluncaya ve yeryüzünde hiç bir kuvvetin Allah'tan uzaklaştırma imkânı kalmayıncaya kadar durmadan dinlenmeden cihad edecektir... İnsanları dine girmeye zorlamak için değil.. Allah dinini yeryüzünde yüceltip, dine girmek isteyenleri korkutacak hiç bir şey kalmayıncaya, Allah'ın dinini tebliğ etmekten ve din'de sebat gösterip, vecibelerini ifâ etmekten geri alıkoyan hiç bir kuvvetin korkusu kalmayıncaya kadar hakimiyet-i diniyeyi sağlamak için cihad edecektir...

(Devamı var)

AP Lideri, «Devlet bizim devletimizdir, devletin üzerine çamur atanlar bu çamuru silinceye kadar mücadeleyi sürdüreceğim» dedi

Demirel: «Kontr gerilla için Ecevit'in yakasını bırakmam»

Bravo Demirel

KOMÜNİST anarşistlerin **«12 Mart Muhtırası»** na tekaddüm eden günlerde, adam kaçırmak, banka soymak, gemi batırmak ve kültür sarayını yakmak gibi taşkınlıklara bizzat **«gerillâ harekâtı»** adını verdikleri ve hatta bunu, **«kır gerillâsı,** ve **«Şehir gerillâsı»**, sûretinde ikiye taksim ettikleri mâlûmdur. Onlara bu kanunsuz hareketlerin hesabını soran örfî idâre mahkemelerinin mukabil bir gerillâ yani **«kontr—gerillâ»** kurup maznunları sıkıştırdıkları iddiası daha o zamanlar ortaya atılmış ve bu sûretle başlatılan münakaşa, zaman ve zeminin müsaid olmaması yüzünden kısa kesilmişti.

Şimdi, solun hâmiliği ile ün yapmış olan Ecevit ve CHP'nin iktidara gelmesi üzerine bu eski iddia yeniden ortaya atılarak bir **«intikam devri»** nin gerçekleştirilip gerçekleştirilemiyeceği yoklaması yapılmak istenmiştir. Ecevit ve CHP yi **«kabaramazsın kel fatma»** misâlince palazlatan sol militanlar, şimdi hâmilerini intikamcılığa ezmettirmek için «Bremen Mızıkacıları» gibi hep bir ağızdan nakarata başlayınca Ecevit de —diğer bir çokları meyanında — münâkaşaya dâhil olarak önce:

«Türkiye'de dışa dönüş olarak oluşturulan gayrî nizâmî savaş ve savunma kavramı ülkemizin bunalımlı döneminde içe dönük olarak uygulanmıştır» dedi ve Demirel'in kendisini vuzuha davet etmesi üzerine de «istenilen açıklamayı yapabileceğini» söyledi.

Bu sûretle kızışan münâkaşaya dahil olanlardan bazıları kontr — gerillânın ordu içinde «Hususî Harb Dâiresi» olduğunu söylemeye kadar vardırınca Ecevit, **«fincancı katırlarını ürkütüğünü»** anlamakta gecikmedi ve «Bu mes'ele etrafındaki münakaşaların artık kesilmesini» istedi.

Fakat, Demirel rakibini köşeye sıkıştırma imkânı veren bu fırsatı kaçırmadı. Öyle ya, hep kendisi mi ordu ile karşı karşıya gelecekti. İşte Ecevit de yedeğindeki solcu militanların imâle ettirişleri ile intikam alma arzularını terennüm etmiş fakat karşısında ânîden muhatap olarak Türk Ordusunu bulmuştu. O'nun geçen cumartesi günü bir İstanbul gazetesinde neşredilen Korutürk'e yazdığı mektup açıklanınca Ecevit geri dönemiyeceği bir noktaya varmış oluyordu. Bunu fırsat bilen Demirel geçen Pazar günü bir basın toplantısı yaparak ezcümle.

«.....

Halk Partisi Genel Başkanı, Türkiye'de cinayetler işleyen ve işleten şebeke diye adlandırdığı kontr-gerilla iddiasının sahibidir. Çünkü, Halk Partisi'nin 1973 yılı seçim bildirgesinin 174. sahifesinde, —kontr-gerilla— diye bir örgütün mevcudiyeti ve bunun, sıkıyönetimin kanadı altında faaliyette bulunduğu ifade edilmektedir.

Halk Partisi, 1973 seçimlerinde bir —kontr-gerilla— şikâyeti ortaya koyduğuna göre, şimdi bu şikâyetinden genel başkanı istese de vazgeçmiş duruma düşemez.

Halk Partisi bu iddiasına sahip ise, şimdi iktidardadır, iddiasını belgelemek ve gereğini yapmak mecburiyetindedir. Bu iddiasına sahip midir? değil midir?

7 Mayıs 1977 günü Halk Partisi Genel Başkanı, 1 Mayıs'ta meydana gelen olayların tertipçilerinden bahsediyor ve bu tertipçilerin, —devlet içinde yer alan fakat demokratik hukuk devletinin denetim alanı dışında kalan bazı örgütler olduğu kanısında bulunduğunu— söylüyor. İddiaya göre, cinayet tertipçileri devletin içinde yer almakta, fakat denetimin dışında kalmaktadır.

Halk Partisi Genel Başkanı'nın bu iddiası, devlet kavramından hâlâ nekadar habersiz olduğunun delilidir.» demiştir.

Müteâkiben Haziran 1977 seçimlerinden önce Ecevit'e gönderdiği ve O'nden kontr—gerillâ ile alâkalı iddialarının delillerini isteyen mektubu açıklayan Demirel bu mektubun cevabını hâlâ alamadığını bildirmiş ve sözlerini şöyle tamamlamıştır.

«Halk Partisi Genel Başkanı'nın hükümetin dışı olarak tertip ve cinayetlerle suçladığı, —devlet içinde yer alan, fakat devletin denetim alanı dışında kalan— örgütlerle bu örgütlerin içinde bulunanları ve onlara emir verenleri meydana çıkarması lâzımdır. Şarttır.

Bundan imtina edemez. Bundan imtina etmeye kalktığı takdirde birgün dahi hükûmette kalamaz.

Halk Partisi Genel Başkanı ve hükûmetin başı, hem kendisini hem partisini, hem de hükûmetini fevkalâde zor bir duruma düşürmüştür. İddialarını fevkalade zor bir duruma düşürmüştür. İddialarını kendisi terketse biz iddia sahibinin yakasını bırakmayız.

Böylesine önemli bir konu, hukuken ve siyaseten karanlığa ve meçhule terkedilemez.»

Buna karşı Ecevit'in, Pazar günü yaptığı basın toplantısında, yine mes'eleyi kapatmak istediği görülmüş ve Demirel'i, Orduyu siyasete sokmakla ağır bir dille suçlamıştır.

Şimdi iyice köşeye sıkışmış görülen Ecevit'in gayretleri şimdilik — bir mes'eleyi kapatmaya kâfi geleceğe benzemektedir.

ECEVİT KONTR-GERİLLA İLE İLGİLİ OLARAK «VAKTİ GELİNCE KONUŞACAĞIM»

ANKARA (AKAJANS)

Başbakan Bülent Ecevit, Bütçe Komisyonunda ortaya atılan kontr-gerilla, Sefer-berlik Tetkik Kurulu ve Dev-Kurt iddiaları hakkında "Vakti gelince" konuşacağını söylemişti.

Hafıza-i beşer nisyan ile mâlûldür ama gazete kolleksiyonları değil!..

ATIRMANA

OCAK 1978

ÖLÜ: 51
YARALI: 401
PATLAMA: 144
SOYGUN: 35

Şu Ecevit'in muhalefetteyken en büyük şikâyeti anarşiden yana değil miydi?!. İktidara gelirse anaların gözyaşlarını dindireceğini söyleyip duruyordu.

Bir buçuk aydanberi işte iktidardadır! Netice ne mi oldu?! Beğenmediği MC iktidarı ile kendisi arasındaki farkı işte şu bir aylık mukayese bakınız nasıl ispat ediyor.

Eee, sen aşırı solu basamak yapıp

İNTİK

İşletmeler Bakanı Bulutoğlu, Financial Times muhabiri Davic Tonge'e verdiği demeçte «Ağır sanayi hamlesi» hakkında bilgi vermiş ve şunları söylemiştir:

«Sayın Erbakan, başlattığını iddia ettiği ağır sanayi hamlesinde sanayileşme stratejimizdeki bazı hataları doğru bir teşhisle dile getirmiştir. Sanâyileşmenin montajcılıktan kurtarılıp daha verimli imalâta kaydırılması

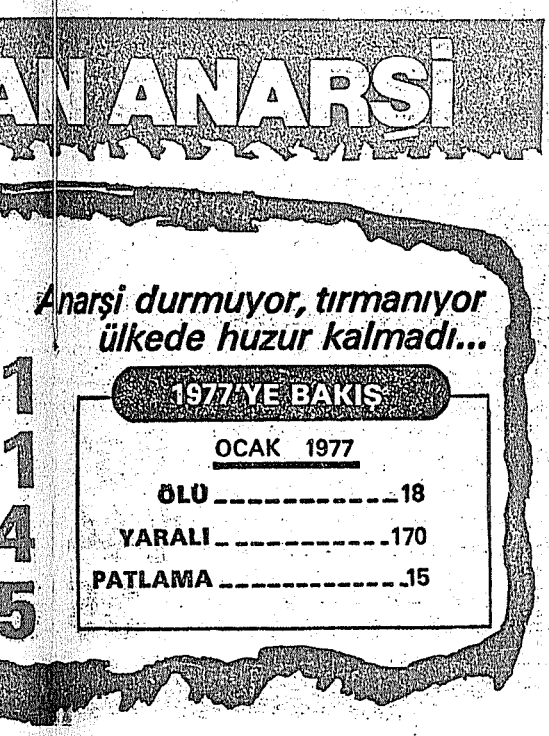

yükselir de dün «toprak işleyenin, su kullananın!.» derken bugün Demirel'den daha Amerikancı kesilirsen anarşistler de elbet sana rahmet okumazlar. Dün kabahat hükûmetindi. CHP çığırtkanları böyle söyleyip geziyorlardı. Şimdi acaba kimindir, sorabilir miyiz?!.

Haa!.. sâhi bir kontr—gerillâ hikâyesi var, değil mi ya!.. Ama galiba onun da astarı yüzüne uymamış olacak ki, baksanıza Ecevit kekelemeğe başladı.

ÖLÜMÜNÜN 60'INCI
SENE-İ DEVRİYESİNDE

Rahmetle anıyoruz

Sultan Abdülhamid Han bu fânî âlemden göçeli tam altmış yıl oluyor. Türkiye ortalamasına göre tam bir insan ömrü... Aradan geçen zaman, O'nun mübârek simâsı ve engin siyâsî dehasını inkârı gayrı kabil bir sûrette ortaya koymuş bulunuyor.

Demek ki ayaklarını sağlama basanlar hiç korkmamalıdırlar. Haksız itham ve iftiralar da yersiz methiyeler gibi asla ömürlü olamıyorlarmış. Bunun en iyi ispatı Sultan Abdulhamid Han Hazretleri'dir. Hasımlarının onun çehresini boğdukları sis, zamana yarım asır mukavemet edememiştir.

Kendisini, İmanlı Türk gençliği adına ölümünün altmışıncı yıldönümünde rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhu şâd olsun!...

İŞÇİ ÜCRETLERİ DONDURULACAK

CHP'nin, işçilerin alınterlerini istismar ede ede bugünkü noktaya ulaştığı mâlumdur. Şimdi o'nun velinimetine sırt çevirmeye meyledişinin alâmetleri zuhur etmeye başlamıştır.

Gerçekten Çalışma Vekili Bâhir Ersoy, pahalılığa sebep olduğu esbab-ı mücîbesiyle, işçi ücretlerinin dondurulmasının düşünüldüğünü söylemiştir. Vaktiyle grevler ve toplu sözleşmelerde hudutsuz istekler ileri sürülmesinin pahalılık âmili olduğunu söyleyenleri «işçi düşmanı» ilân edenler, şu CHP'liler değil miydi?!. Şimdi ne oldu bunlara!...

Dinamik olan iktisadî hayat ve enfilâsyonist gidiş karşısında MSP. Memurlar için bile eşel mobil sistemini talep ederken bu güyâ işçi dostu olan CHP'liler işçilerin aylıklarını dondurmak istemektedirler. Hale bakın!... Yoksa CHP bir kere iktîdar olunca bu eski velinimetlerine artık ihtiyacı olmadığı zehabına mı kapılmıştır. Eğer böyleyse çok yazık. Demek ki, asrımızda yalancıların mumu yatsıya kadar da yanmıyormuş!..

Artık saklamıyorlar

Siyonizmin menfaat çarklarından olan «Masonluk» Türkiye'de adını «Türk Yükseltme Cemiyeti» olarak değiştirmesine rağmen fazla deşifre olmuştur. Bu bakımdan biraderlerin ölüm ilânlarında onun adım kaydetmekten çekinmezler.

Anlaşılan «Lions» ve «Rotary» kulüpleri de iyice açığa çıktı ki, artık bunlara mensup olanları da arkalarından kendi adlarına uğurlamaktan ictinab etmiyorlar. Şu halde, bu menfaat çarklarının mutlaka bir diğer mechulünü kurmuşlardır. Ne dersiniz, acaba bu da «Skal» kulüpler midir?!.

ÇOK ACI KAYBIMIZ

Kulübümüzün çok kıymetli ve vefakâr üyesi Bursa Üniversitesi Rektörü

General Prof. Dr.

ÖMER FETHİ TEZOK'U

kaybetmiş bulunuyoruz. Kederli ailesine baş sağlığı diler, Tanrının rahmeti üzerine olsun.

Bursa ROTARY Klübü

Kürtaj

ADIYAMAN CHP Milletvekili **Dr. Kemal Tabak** TBMM'ne bir kanun layihası sunmuş ve bunda kürtaj'ın serbest bırakılmasını istemiştir. Bir milletvekili hodbehod grupu ve liderleriyle partisinin görüşünü almadan hiç bir kanun teklifi yapamadığına göre bu, CHP'nin tasvibinden geçmiş demektir. Hey gidi CHP hey!.. Vaktiyle yedi çocuğu olandan «yol parası» almaz ve nüfusun artmasını sağlamaya çalışırdı. Bu yol parası da neymiş demeyin!.. CHP'nin «Tek şef ve tek parti» olarak hâkim-i mutlak kesildiği devrede memlekette yol yürümeyen. belki hayatında nâdiren şehre inen insanlar bile yol parası adıyla bir vergi öder, ödiyemiyenler ise habsedilirdi.

Kürtaj'ın **«Velev ölü bile doğmuş olsa, ümmetinin çokluğu ile iftihar eden»** bir peygamberin dâvâsını güden

(Sayfayı Çeviriniz)

TAK-I HAK

İthalat merkezi olan büyük limanlardan Anadoluya yayılmış ilgili yan sanayilerin örgütlenmesi yoluyla kurulması gerekmektedir.»

Arapların bir pırlanta sözleri vardır. Derlerki «asıl fazilet düşmanın teslim ve ifâde ettiği fazîlettir.» İşte bu sözü hatırlatan bir misal, sanki şimdiye kadar Erbakan'ın hayalî temeller attığını söyleyegelen bu adamlar değildi?!

İŞLETMELER BAKANI:

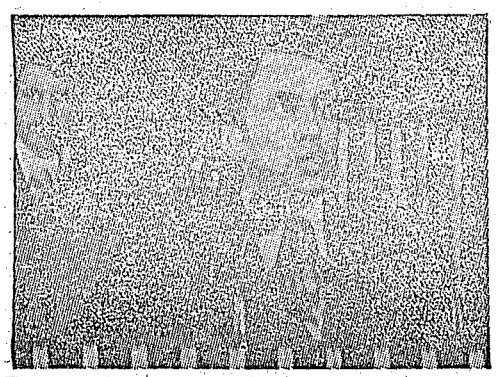

● BULUTOĞLU «SAYIN ERBAKAN AĞIR SANAYİ HAMLESİNDE BAZI HATALARI DOĞRU BİR TEŞHİSLE DİLE GETİRMİŞTİR» DEDİ

(Baştarafı Orta Sayfada)

ve bu sebeble askerine tasgîr (küçültme) sûretiyle onun adını verip «Mehmetçik» diyen bir millete tatbikindeki feceati düşününüz.

Memleketimizde doğum kontrolünün epeyden beri hastahânelerde resmen icra edilmesi ve kadınlara onları kısırlaştırıcı spiral denilen bir âletin takılması yetmiyormuş gibi, bir de şimdi kürtaj serbest bırakılacak... Nüfusumuz alabildiğine artıyormuş da ileride aç kalmak ihtimâlimiz varmış. Hâle bakın ki, bundan da üzülen ve endişe duyan Türkler değil, de Yahudiler oluyor. Neden mi?!. Spiral taktıran her kadın için, Amerika'da müesses meşhur yahudi **«Rokfeller Vakfı»** doktora ve hastabakıcıya bir ücret ödüyor. Bu yahudi müessesesi Türkiye'nin nüfusunun artmaması için maddî bir külfete niçin giriyor dersiniz?!

az/öz

◉ **Kayseri İkinci Ağır Ceza Mahkemesi bir zamanlar pek çok münakaşa edilmiş olan meşhur «Bursa Nutku» nun M. Kemâl Paşa'ya âid olduğuna karar vermiştir. Mâlûm olduğu üzere bu nutukta «Henüz inkılâbları hazmetmemiş olduğu» esbâb-ı mucibesiyle icâbında polis ve jandarmaya karşı çıkmaya ve onları dinlememeye cevaz verilmektedir.**

◉ **MSP Lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan partisinden ihracına müteallik Başsavcı'nın talebi üzerine teşebbüs edilen «Siyasî partiler kanunundaki değişiklik» Meclis'den geçmiş sıra Senato'da görüşülmesine gelmiştir. Bazı CHP'lilerin aleyhte tavır aldığı bu değişikliğin Senato'da kabûl edilmesi beklenmekte[illegible]**

Bir âyet... bir çizgi...

Ustaoğlu

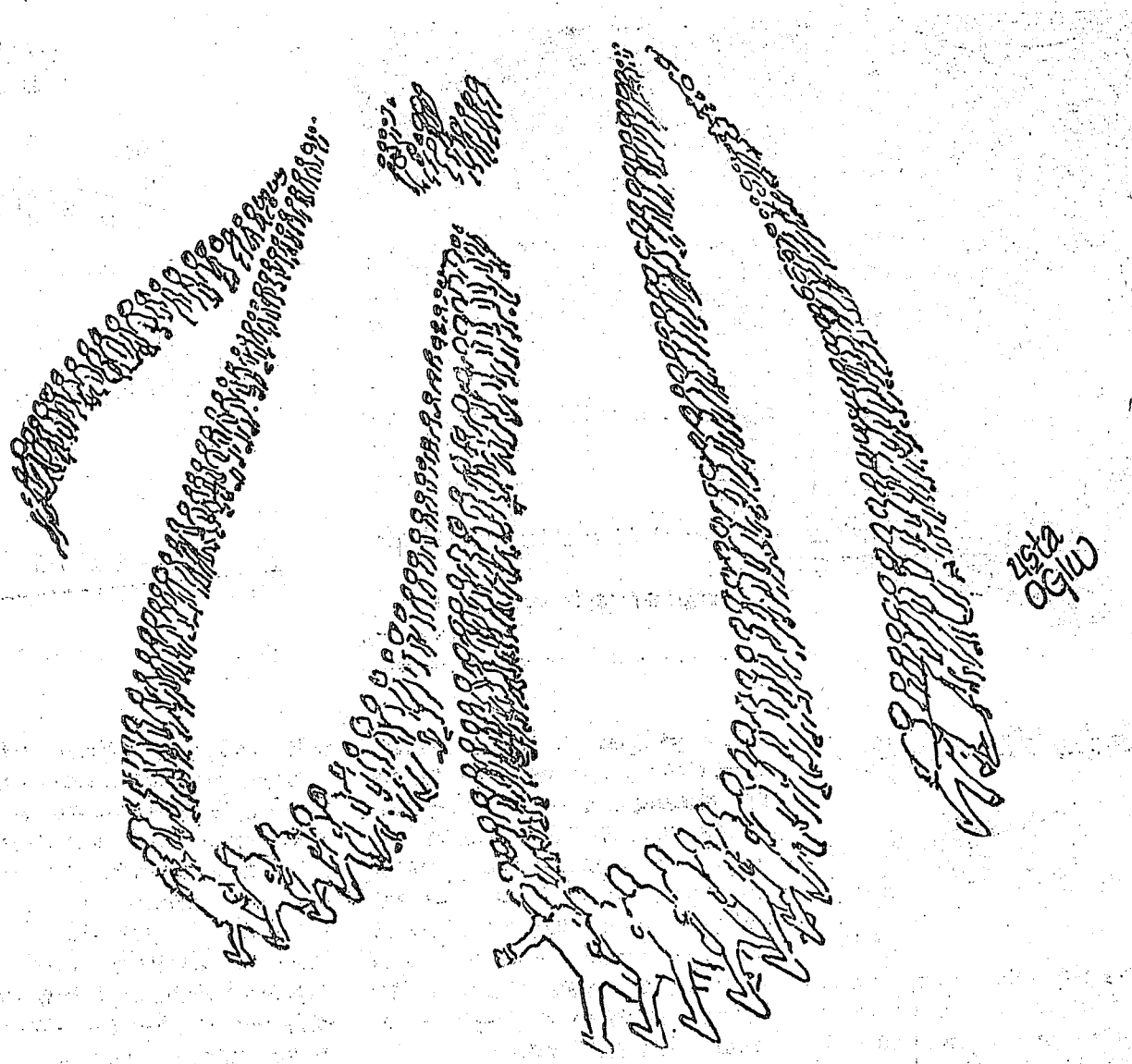

«BİLİNİZ Kİ ALLAH, KENDİ YOLUNDA BİRBİRİNE KENETLENMİŞ BİR BİNA GİBİ SAF BAĞLAYARAK ÇARPIŞANLARI SEVER.» Es—Saf; 4

TEFRİT

Sadık Özarslan

Tefrikaya son...

HEPİMİZ aynı şekilde haykırmalıyız, aynı şeyî ilân etmeliyiz. Hem de yüksek sesle... Kısık sesle değil, yüksek sesle. İlân etmeliyiz ki; artık tefrikaya son verilmelidir!. İkiliğe, üçlüğe, kırk ambar misâli yaşamağa son demeli; ayrılığa, gayrılığa son vermeliyiz. İşte ilân etmemiz gereken gerçek budur... Tefrikaya son!

Lütfen Hucûrât Sûresi'ni baştan sona şöyle bir dikkatlice okuyunuz! Ve meselâ; aynı Sûrenin 11. âyetine bakınız... Ne diyor Hâlık-ı zü'l-Celâl? Buyuruyor ki: «Müslümanlar, Dîn kardeşidirler. Şâyed aralarında bir dargınlık, bir kırgınlık zuhur ederse onları barıştırınız!» Duyabiliyor musunuz bu ölümsüz ve hayat dolu sesi? Demek Müslümanlar birbirlerine darılmayacaklar, kırılmayacaklar. Darıldıkları zaman ise ya araları hemen bulunacak veya kendileri derhâl barışacak. Kur'an'ı tefsîr eden sayısız hadîsler var. İşte bir tânesi: «Birbirinize sırt çevirmeyiniz... buğuzlaşmayınız, boğazlaşmayınız. Ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz!»

Açınız Fetih Sûresi'nin sonunu!... Açınız da Müslümanlar nasıl olacak imiş, anlayınız... «Şübhesiz M. Aleyhisselâm, Allah'ın kuludur, elçisidir. O ve O'nunla beraber olanlar; düşmanlarına karşı şiddetli, birbirlerine ise merhametli davranırlar.» Bir başka âyette de; Allah'ın kopmaz ipine hep beraber sımsıkı sarılmamız emrolunmakta; hasta insanlığa şifâlar sunulmaktadır. Cümlemize hayat iksîri sunuluyor da nedense bunu bir türlü anlayamıyoruz.

İşte Âyetler, işte Hadîsler... Başka ne istiyoruz? Birbirimizden ne istiyoruz? Sormanın zamanı gelmiştir, geçmektedir. Kimseler gücenmesin, kimsecikler kat'iyyen alınmasın... Âkifimiz ne güzel söylemiştir:

«Budur hayatta benim en beğendiğim meslek:
Sözüm odun gibi olsun, Hakîkat olsun tek.»

Biz de aynı şeyi söylüyor ve bu fikre yürekten katılıyoruz. İster beğenilsin, ister yerilsin!... Fakat gerçek bu: Bir olmak, beraber olmak ve hep öyle kalmak... Parça parça olup parçalanmak ancak düşmanlarımızın ekmeğine yağ sürer. Zaten istedikleri, bekledikleri de budur. Bizi yutmak için parça parça olmamızı istiyorlar... Belki de bunun için aramıza nifâklar sokuyorlar. Şu veya bu maske altında aramıza girebilecek her türlü nifaka ve münafıklığa karşı uyanık olmalı; cesâretle davranıp kendimize sâhib çıkmalıyız.

Yeter artık kardaşlar!.. Her türlü tefrikaya beraberce son diyelim ve son verelim. Birbirimizin aleyhinde bulunmalar, karşılıklı çalımlar... ve hep de birbirimize karşı kahramanlıklar, bizlere ne kazandırır ki? Daha doğrusu, ne kazandırmıştır ki? Sonra bir husus daha var dostlar... Biliyorsunuz, gıybet haram. Ölü eti yemekle müsâvî tutuluyor. Bilmeyen var mı bunu? Gıybet; kardeşimizin arkasından, onun hoşlanmayacağı bir şekilde konuşmaktır... Konuşulan şey, onda varsa bu gıybet; yoksa iftirâ olur... Elbet bunları da biliyoruz. Öyleyse yaptıklarımız nedir? Birbirimizle anlaşmak mı istiyoruz, yoksa dağılmak ve ayrılmak mı? Maksadımız; kardeş olmak mıdır, kardeşliği bozmak mıdır? Birbirimizi kaybetmek değil, kazanmak istiyorsak tefrikaya son diyelim ve son verelim.

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei târih ve vatandır!..»
Ali Şükrü Bey

ALİ ŞÜKRÜ BEY
HÂDİSESİ DOLAYISIYLA,

Trabzon bir muhâlefet merkezi hâline gelmişti

Kadir Mısıroğlu

54

O akşam da yine yiyecek içecek bulamadık. Erzurum'dan Samsun'a kadar muazzam bir kitle Trabzon'a gelmişti, Şehir istiab etmiyordu. Belediye Meclisi Boztepe'ye «*Ali Şükrü Tepesi*» adını verdi. Şimdi unutuldu bunlar. Dünya böyledir. Bak ne Ali Şükrü'sü kaldı ne Topal Osman'ı kaldı. Ben de öleceğim. Zaten Ali Şükrü gibi adamlar öldükten sonra benim gibi adamların ne lüzumu var dünyada.

Büyük Millet Meclisi kararıyla Ali Şükrü Bey'in çocuklarına o günkü parayla beşer bin, hanımına da üçbin lira verilecekti. Demek hepsi onsekiz bin lira. Bu para verilmemiştir. Gerek hanımı ve gerekse çocuklar çok büyük zarûret çekmişlerdir. Neleri varsa sattılar. O parayı alsalar rahat ederlerdi. Ey gidi adam... Meb'us olmaya geldiği zaman Trabzon'da Çarşı Câmiin de vaaz etmiş, hocalar Arapçasına ve bilgisine hayran kalmışlardı. Şimdi öyle adamın çocukları perişan oluyorlar. Hâle bak.

Defni sırasında en ateşli taraftarı görünen Faik Ahmed Bey sonradan Halk Partisi'ne girdi. İsmet Paşa'nın yardımcısı oldu. Yengem yani Ali Şükrü Bey'in hanımı, kendisine gitti de Meclis kararıyla verilmesi lâzımgelen bu para için yardımcı olmasını istedi. İşte bakarım, ederim diye onu baştan savdı. Bir de yengemin bana anlatışına göre ikide bir saatine bakıyormuş. Hani kalksa da gitse gibilerden. Bunun üzerine «Fâik Ahmed Bey rahatsız ettim herhalde...» demiş. O da «Evet» demiş, «bir randevum vardı da...» Bunun üzerine yengem de kalkıp gitmiş. Ziya Gökalp için de böyle bir karar alınmıştı. Onunki alınıp karısına verildi. Faik Ahmed, Ali Şükrü vak'asından dolayı meb'us yapılmamıştı. O'nun baş müdâfii idi. Sonradan işte böyle oldu. Eski düşüncelerini sildi attı. Merhumun âilesi ve çocukları fakru zerûrete düştüğü halde onlarla hiç ilgilenmedi.

Yengem Ankara'daki matbaa işini de Rauf Bey'e havale etmişti. Satsın da parasını yollasın diye. O da bu matbaanın parasını yemiştir. Matbaayı satmış parayı teslim etmeden aceleye gelmiş, yurt dışına kaçmış. Dönüp geldikten sonra da ödiyemedi. O da öyle gitti. Velhasıl merhum Ali Şükrü Bey'in çoluk çocuğu tahmin edemiyeceğiniz kadar eziyet çekmişlerdir. Kimse merhumun hâtırasına saygı ve alâka göstermedi. Şimdi Trabzon gençliği çıkar da mezarını yaptırırsa doğrusu minnettar olurum.»

— Teşekkür ederim, Yorduk sizi...

«— Estağfurullah... Ben teşekkür ederim.»

Ali Şükrü Bey'in yakın akrabası emekli kaptan Hasan Fehmi Bey'le konuşmamız burada nihâyete erdi. Fakat merhumun defnedilişi ile Trabzon'daki hâdiseler kolayca yatışmadı ve resmî bir tahkikata mevzu teşkil eyledi. Meçhul kahramanlar serisinde «Ali Şükrü» faslına nihâyet vermeden evvel bu tahkikattan da bir nebze bahsedersek, hâdisenin Ankara'da uyandırdığı telâş ve buna atfedilen ehemmiyet daha iyi anlaşılır.

Ali Şükrü Bey'in vefaatını müteakip Birinci Büyük Millet Meclisi'nin «*artık vazifesini bitirdiği*» esbâb-ı mûcibesiyle Meclis'in yenilenmesi ve seçimlere gidilmesi kararı alındı. Zira artık bir numaralı uzvunu kaybetmiş bulunan «*İkinci Grup*»un tasfiyesi hem mümkün ve hem de gerekliydi. Mümkündü, zira karşı koyacak kimse kalmamıştı. Gerekliydi, zira, artık bir serî inkılâba sıra gelmişti ki, bu ancak «*dikensiz gül bahçesi*» denilebilecek bir Meclis'le yapılabilirdi. Yenileme kararı 1 Nisan 1923 tarihli celsede yani Ali Şükrü Bey'in vefatından sadece dört gün sonra ittifaka yakın bir ekseriyetle alınmıştır.

Hâdiselerin akışında bu noktaya gelinmesini temin eden birkaç ehemmiyetli tasarruf vardır ki ,bunlara kısaca dokunmak isteriz:

1 — Evvelâ bir «*Nisab-ı Müzâkere Kanunu*» çıkarılmıştı. Bu, mevcud azânın yarıdan bir fazlasıyla toplanıp hazır âzânın yarıdan bir fazlasıyla kanun çıkarma imkânını sağlıyordu. Müretteb azâ dörtyüzün üstünde ise de ölenler ve iştirak etmiyenlerle aşağı yukarı tam dörtyüz kadardı. Buna göre ikiyüz bir kişi ile Meclis toplanabilir, yüz bir kişi ile de kanun çıkarabilirdi. Bunun için, bâzı meb'usların vazife ile hâriçte bulunmaları dolayısıyla kanun çıkarmakta müşkilât çekilmesi sebep gösterilmişti. Fakat işin aslı başkaydı. Bir kere Nisab-ı Müzâkere Kanunun çıkarıldıktan sonra hocaların çoğu isyan eden bölgelere «*nasihatçi*» veya harbetmek istemeyen askerlere vaaz etmek üzere hey'etler hâlinde sağa sola dağıtılmış ve İkinci Grup'un Meclis'teki sayısı azaltılmıştı.

2 — Nisab-ı Müzâkere Kanunu'nun sağladığı imkânlardan istifade ile M. Kemâl bir ara «*Anadolu ve Rumeli Müdâfaai Hukuk Cemiyeti Grupu*»nu kurmuş yani bu cemiyeti bir nevi parti hâline getirmişti. Bu partiye de gerektiğinde Meclis'i feshetme selâhiyetini koparmıştı. Buna karşı İkinci Grup'un itirazları ve bilhassa başta Kadı Râif Efendi olmak üzere Erzurumlular'ın muhâlefetleri meşhurdur.

Gerçekten Erzurumlular «*Muhafaza-i Mukaddesat Cemiyeti*» adıyla bir cemiyet kurmuş ve *M. Kemal Paşa*'nın «Ankara'da bir takım eşirrâyı (şerirleri) başına toplıyarak Anadolu ve Rumeli Müdâfaa-i Hukuk Cemiyeti'ni, onun hakiki sahibi olan Taşra şûbelerine danışmadan parti hâline getirişini «protesto eden beyannâmeler neşretmişler ve bunda M. Kemâl Paşa'nın idâreyi yavaş yavaş cumhuriyete doğru kaydırması yüzünden Erzurum'un Ankara ile alâkasını kestiğini ilân etmişlerdi. Bu tehlikeli durumu Ankara'ya bildiren Kâzım Karabekir Paşa'nın, M. Kemâl Paşa tarafından Erzurumluları teskine memur edilişi ve bu uğurda bizzat M. Kemâl Paşa tarafından memlekette «Cumhuriyet idâresi kurulmıyacağı» tarzındaki vaad ve taahhüdlere kadar ne gayretler sarfedildiği diğer bazı eserlerimizde tafsilâtı ile anlatılmıştır.

İşte bütün bu merhaleler kat'edildikten ve İkinci Grup'un başedilmez hatibi Ali Şükrü Bey merhum ortadan kaldırıldıktan sonra, Anadolu ve Rumeli Müdâfaa-i Hukuk Grupu'nun bahsi geçen selâhiyetine istinâden Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin feshi ve seçimlerin yenilenmesi kararlaştırılmıştı. Fakat İkinci Grupa mensup meb'usların Cumhuriyet Halk Partisi'nin esâsını teşkil eden bu grupa alınmadıkları halde. yeniden seçilmeleri tehlikesi vardı. İşte bu da önlenmeliydi. Ali Sükrü Bey hâdisesi dolayısıyla Trabzon bir nevi «*muhâlefet merkezi*» hâline gelmişti. Şimdi sıra bu muhâlefet merkezini sukut ettirmeye gelmişti.

Devamı Var.

15

Abdullah Annan kitabının başka bir yerinde «sevk» yerinde «nefy» tâbirini kullanmıştır. İstanbul'a naklolunduğunu iddia ettiği âsârın çoğu, kendisinden başkalarından işittiğime göre, el yazısı kitaplardır. Fakat Mısır feth olunup Osmanlı vilâyetleri âdâdına girdikten, âsitâne ile Mısır arasındaki yabancılık farkı zâil olduktan sonra, Pâdişahın hâzâin-i Mısır'daki kütüp-i ilmiye ve diniye-yi beğenip, onların ulüvvü kadrine ihtimâmına binâen Pâyitahta nakl olunmalarını emretmesini, Abdullah Annan nasıl dili varıp da tahrip hareketi addedebiliyor. Bağdat'taki hazâin-i kütüb'ü Dicle ve Fırat nehirlerine atan Hulâgu'nun ef'al-i tahribine râci bir mütemmim olarak görebiliyor? Devletin Pâyitahtına, Mısır'dan refakatine alarak birlikte götürdüğü ulemâ, rüesâ' ve san'atkârân nasıl oluyor da menfî vasfını yakıştırıyor. Pâdişahın bizzat ikamet ettiği bir beldeye mukarribîninden olmak fâideleri, Mısır'ın da fethedilmekle eczâsından bulunduğu ahâlisi Mısırlıların din kardeşleri hâlindeki bütün müşterek bir vatan-ı İslâmiye teammüm etmek üzere mütenâimen götürülmelerinde te'bîd ve ta'zibi tezammün eden nefy mânâsı olabilir mi?

Lâkin Abdullah Annan'ın kalbinde, Müslüman Arap ve Türkler arasını açmak gayretiyle yanan bir hastalık, gözünde de Sultan Selim'in ihsan ve in'âmını müteammin takrib hareketinde nefy ve ta'zim görecek derecede, Âl-i Osman adâvetinden doğan bir şaşılık ârızası var. Her halde onu asıl izâb eden, fetih'den sonra vukuunu sayıkladığı vakayi'den ziyâde Mısır'ın fetholunması hâdisesidir. Halbuki Selim'in fetihden maksadı müslüman Mısır'ı müslüman Türkiye ile tevhidden başka bir şey değildi. Abdullah Annan kabûl buyururlarsa fethin mânâsı işte budur. Kabûl etmez de Mısır'ı çerkez memlûklerin elinden çekip almak şeklinde telâkkî ederse, şunu bilmesi lâzımdır ki, çerkes Memlûkler de Mısır'ı, köleleri bulundukları Türk memâlik-i bahriyesinden almışlardı. Yani, Mısır o zaman Arap fâtihlerin idâresinde değildi. Türkler fetihleriyle ne Çerkes ne de Mısırlı Araplar üzerinde tahakküm gayesi takibediyorlardı. Benim bu sözümü Mısır'ın emir-uş-şuârası **«Nil Vâdisinde»** ünvanlı uzun kasidesindeki mısraları ile pek rânâ te'yid eyler:

Meâlen: 4 Türk'ü zikredersem, onlar hakkında derim ki, itaatı mucip bir hakimiyet icra etmediler ki, halk onların iyilik veya kötülük ettiğini görsün. Onlar nâmına hükmeyleyen Çerkezler oldu. Dehr-içinde bu devlet zulmiyle ma'ruftur.»

Feth-i Mısır ve Sultan Selim'in Mısır'daki icraatı münâsebetiyle Abdullah Annan'ın Âl-i Osman aleyhine yağdırdığı müfteriyâtın son fıkrasına karşı cevabım bundan ibârettir. (1) Mısır'ın fethine iştirak eden zevâtı, umûmen barbar ve vahşi vasıfları ile anmasına gelince, buna karşılık olarak Mısır'ın Abdullah Annan'dan fen kitabında ve Türk umûruna vukufta kıyas kabûl etmiyecek derecede büyük muharriri Abdurrahman Azzam Bey'in, El-Ehram gazetesinin 22.10.1944 tarihli nüshasında neşretti **«Son Halife»** unvanlı makalesinden bervechi âti satırları nakl ile iktifa ederim:

---

(1) Sultan Selim, İran'ı hezimete uğratıp, askerini imhadan, Şah İsmail-i Safavî'nin bugün Türk müzesinde mahfuz tahtını ganimet emvâline ilhaktan sonra Mısır'ı fethetmişti. Mısır harbine, İran harbinin sebebiyet verdiği mevcud rivâyetler meyanındadır. Sultan Selim harb esnasında Mısır'ın İran'a taraftarlığını hissettiğinden te'dibi cihetine gitmiş imiş.. Şimdi Abdullah Annan, yaptığı hücumlarla o zamanki mağlûbiyetin acısını çıkarmaya çalışıyor. Nitekim M. Kemal Avrupa devletlerinin devlet-i müşârünileyhten çektiklerinin intikamını, onu yıkmak sûretiyle alırken, kendisine yardım edenler meyanında da İran hezimetinin hıncını almak üzere Kemalist İnkılâbının hizmetine koşan, Anadolu'daki Rafizî azmanı Kızılbaşlar olmuştu. Bu Kızılbaşlar Anadolu'da hususi köylerde toplu olarak yaşarlar. Tarih tedkikiyle meşgûl olanlar, Devlet-i Osmaniye'nin İran'la akdettiği bazı muâhedelerde, Hz. Ömer ile Hz. Âişe'ye sebbetmiyeceklerine dâir alınmış ahde tesâdüf ederler. Devlet-i Osmâniye'nin ahz-ü sâr hususunda kimlerin bir araya geldiğine bakıp da ibret alınız.

millî sanâyide
UĞURGÜL

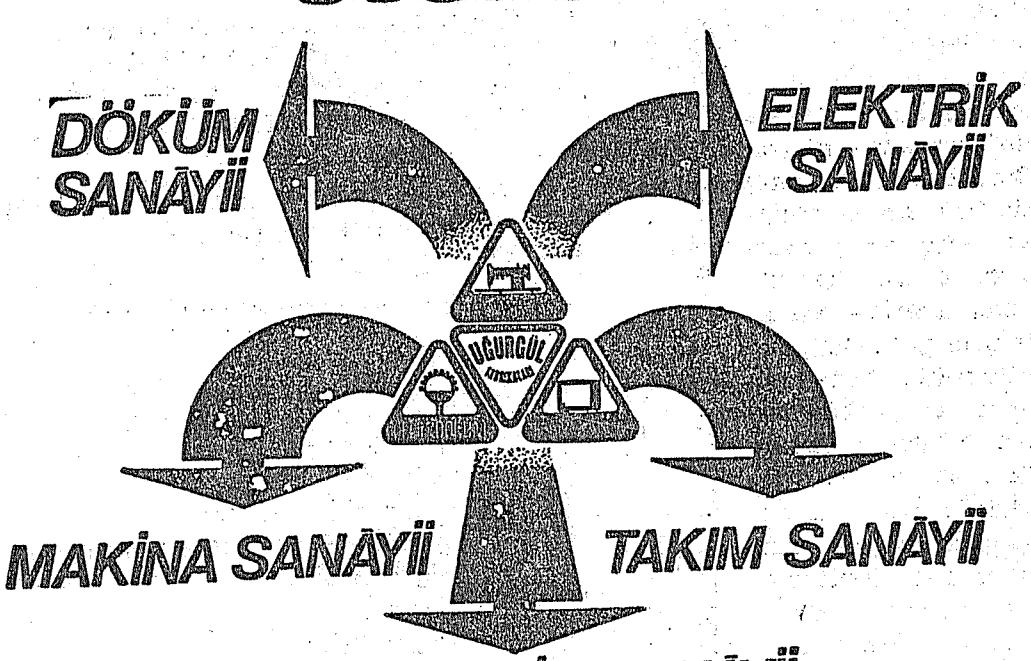

sanayide uğurgül lider

FABRİKALAR
1 — Validesuyu Cad. No. 1/1 KÜÇÜKKÖY — İSTANBUL
Tel. : 23 31 16 — 23 30 11

2 — Cennet Mah. Hürriyet Cad. No. 27/A KÜÇÜKÇEKMECE — İSTANBUL
Tel. : 73 08 31

MERKEZ
Muradiye Cad. No. 49/1
Saf Han SİRKECİ — İSTANBUL
Tel. : 26 71 50 — 26 71 51
Telex : SARP 22901

İST. TEŞHİR ve BAKIM SERVİSİ
İ.M.Ç. A Blok No. 2539
Tel. : 26 26 58 UNKAPANI

ANKARA SATIŞ BÜROSU
Anafartalar Cad. Adliye Karşısı Sakarya Apt. Kat: 3 No. 50
Tel. : 10 77 38 ANKARA

İZMİR SATIŞ BÜROSU
Fevzipaşa Bulvarı Çankaya Cad. Yılmaz Han Kat : 5
Tel. : 13 74 30 İZMİR

ADANA SATIŞ BÜROSU
Ziyapaşa Bulvarı No: 65 Taştepe Ap. Asma Kat Tel. : 22 225 ADANA

BİR BİRİNE RAST GELİP EL ELE TUTUŞAN MÜSLİM İKİSİ DE MAĞFİRET-İ-İLÂHİYYEYE NÂİL OLMADAN AYRILMAZLAR.

HADİS-İ-ŞERİF

SELÂMSIZ GİRENİN GİRMESİNE MÜSAADE ETMEYİNİZ.

HADİS-İ-ŞERİF

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

TÜRKÇE'YE SÛİKASD

İSLÂMA SÛİKASDIN BİR CÜZ'ÜDÜR..

Çarpışan kelimeler

TÜRKİYEMİZ bugün dehşetli bir düalizm (iki vechelilik) içinde bulunmaktadır. Her sahada birbirine zıd iki ayrı şekil ve davranış yanyana yürümektedir. Bir kısmı Müslüman Türk Milleti'nin asırlardan beri iktisab eylediği usûl, erkân ve davranışları terkederek âdetâ Avrupalı bir tip hâline gelmiştir. Diğer bir kısmı ise Garb'ın yüz yılı aşkın bir zamandan beri câri olan bütün menfî tesirlerine karşı koyarak millî benliğine sâdık kalmak dâvasındadır. Bu iki grup her hususta birbirlerinden iki ayrı milletin teb'ası oldukları intibaını uyandıracak derecede uzaktırlar. Anlayış, yaşayış, davranış vesâir hususlarda müşâhede edilen bu farklılıkla cemiyetimizde telâfisi güç rahneler açmaktadır.

İçtimâî farklılaşmanın en derin ve bâriz tezâhürü lisan sahasındadır. O derecede ki, bunlar bir birlerinin konuştukları lisanı âdetâ bir ecnebî dil gibi aslâ anlıyamamaktadırlar. Yeni cereyanlara tâbi olanlar lisanımızda İslâm irfanının malı olan en harc-ı âlem kelime ve mefhumlardan bîhaber yaşarken, kendi kültür ve medeniyetine sahib çıkanlar da, her gün bir yenisi uydurulan acâib, asâletsiz ve mefhumlar üzerine oturmayan yeni kelimeleri büyük bir lâkaydî ile karşılamaktadırlar. Bu durumda, Türkiye'de hayata hâkim olmak hususunda çarpışan iki lisanın mevcudiyeti inkâr edilemez bir gerçektir.

Bu mücâdelede radyo, televizyon, mektup, siyâset erbâbı ve gazetelerin ekseriyeti yeni kelimelerin yanında yer almıştır. İslâm irfanının malı olan asîl kelimeleri kullanmak ve yaşatmaksa, bu telkin vasıtalarının —nispeten— dışında kalan esas kitle ile bizim gibi nâçiz birkaç yazara münhasırdır. Bu durumda çarpışan kuvvetler arasında —şimdilik— bir muvâzene bulunmadığı âşikârdır. Bu muvâzenesizlik te dolayısıyle İslâm'ın aleyhine bir görünüş içindedir.

Kelimeleri kullanmak —tâ bir caizse— bir çiçeğe su vermek gibidir. Ona hayat bahşeder. Ömrünü uzatır. Kullanmamaksa onların nisyana (unutulmaya) terkedilmesi demektir. Türkiye'de İslâm irfanının bekasını arzulayan herkes, bu irfanın yapı taşları mevkiinde bulunan kelimeleri kullanarak yaşatmaya mecburdur. Nasıl ki, Garp kültüründen yana olanlar frenkçe tâbirleri veya uydurukça kelimeleri tervic ederek icâbında fikirlerinin nâkıs bir sûrette ifâde edilmesine göz yummakta ve İslâm irfanına mensup kelimeleri boykot etmektedirler. İşte aynen bunlar gibi, kalbi İslâm için çarpanlar da kendi dinî ve millî kültürlerinin malı olan kelimeleri dikkat ve hassasiyetle kullanmalı ve frenkçe tâbirlerle asâletsiz uydurukça kelimeleri boykot etmelidirler. Ancak bu prensipin tâkibi —biraz da— kelimeleri tanımaya bağlıdır.

Karşılaştığımız gençlerin çoğu kullandıkları lisandaki asâletsiz kelimeleri ayıklamakta güçlük çektiklerini ifâde etmektedirler. Bu gibilere Sebil'i dikkatle takip etmelerini tavsiye ediyorsak da, bunun çok kere kâfi gelmediğini söylüyorlar. Bu bakımdan önümüzdeki haftadan itibâren yeni kelimelerin —kısmen alfabetik bir sıra dâhilinde— birer birer tahlilini yaparak boykot edilecek kelimeleri müşahhas bir sûrette ve çok kere esbâb-ı mûcibesiyle beyan edeceğiz. Bu takdirde gençlerimiz İslâm irfanının malı olan kelimeleri tervic hususundaki prensiplerini daha dikkatli ve isâbetli bir surette takip imkânına kavuşacaklardır.

SENÂ'dan

Ezel

Yıldız seli,
Samanyolu içinden,
Akıtıp götürsen hayallerini,
Varlık uzar gider,
Tüketir seni...
Acze mahkûm eder,
Bilgilerini,
Derin bir şüpheye edersin kurban.
Şartıdır bilginin,
Zaman!... Ve mekân!...
Minyatür bir âlem kurup yaratan.
Ona kendine has bir şekil vermiş.
Ezelin haşmetli gerçekleri de
Basit şekillere bürünüp bir bir,
Küçülmüş, alçalmış.
İçine girmiş.

İnsan da böylece vücûda gelen.
Âlemin eşrefi ve âlâsıdır
Zübde-i kâinat olan varlığı
Ezelî gerçeklerin bir aynasıdır.
Ki; ona şûlesi vurunca aşkın,
Rabbi setreyleyen bütün gölgeler,
Gitgide açılıp berraklaşarak
Ardında bir uçuk mânâ gülümser...
Ama ruh sızısı dinmez bununla,
İnsan bir yol arar yine sonunda,
Fenâyı aşmaya.
Varmaya O'na...

Nefs buğu ardında saklarken yolu,
Beden ifrit gibi nöbet beklerken...
Her şey büyücünün buhar oyunu...
Terleten sualler cevap beklerken...

Yok mudur ölümden başka bir çâre?!...
Ki, yıkıp bedenin o sultasını
Dindirip ruhların dinmez yasını
Âşıklar râm olsun o tek maşukâ!...

«Mûtû, en temûtû» fermânı gerçi,
Belirir ufukta bir ümmid gibi,
Fakat ins-ü cinne meb'us,
O büyük elçi,
İnâyet eyleyip eteklerine,
Tutunmak şerefi lûtfetmeyince.
Nasıl yol bulunur,
Aşılır nasıl,
Fâni heveslerden,
Kurulu mâni...
Ve bir de şu sûr,
Hitab-ı lenterâni!...

Bu sûru aşmaya çâre ne diye.
Düşünmek beyhûde!...
Helâk muhakkak!...
Bundan kurtuluşa çareyse,
Ancak,
O nurdan eteği yakalayarak,
Çıkmak bir sefere,
Bekaya doğru!...
Tâ görüne âlem-i imkânın sonu...
Ve fakat ram olup kazaya yine
Vedâ etmedikçe fâniliğine,
Dur!... emri kat'idir,
Surlar aşılmaz!..
Yollar ki; ezele, ebede varmaz,
Sır vermez!...
Sadece sabrı tüketir!...
Ebem kuşağıyle kurdelelenmiş,
Masmâvi göklerin cevabı nedir!..

Kadir Mısıroğlu

صوموا لرؤيته وأفطروا لرؤيته

40 HADİS

— 25 —

Hadîsi Şerif:

«Sûmû li rü'yetin ve eftirû li rü'yetihî.»

Meâl-i Âlisi:

(O'nu «Hilâl» gördüğünüzde oruç tutun, ve O'nu gördüğünüzde iftar edin «Bayram yapın»)

عجبت لمن يتعجب من الأعاجيب

İslâm yazısına dair

Alfabe değişikliğinde dış Türklerin rolü

— 16 —

CÜNEYD EMİROĞLU

HARFLERİMİZİN MÜDÂFAASI
(1926 Bakü Türkiyat Kongresinde Kazan Murahhası Alimcan Şeref Bey Tarafından Okunan Rapor)

— 13 —

Kardeş Kavimler İçin Müşterek Alfabenin Ehemmiyeti

Aynı lisanla konuşan bir kavmin veyahud da lisan cihetinden biri birine yakın olan kavimlerin tek bir alfabe kullanması, büsbütün başka bir ehemmiyeti hâizdir. Üstelik bu kavimler coğrafî ve iktisâdî bakımlardan birbirlerine bağlanmış bulunurlarsa... Alfabeleri müşterek ve lisânları biri diğerine pek yakın olmak hesabiyle bu kavimler arasında medenî kıymetlerin tebâdülü (mübâdele edilmesi) pek kolay iken alfabe başkalığı yüzünden medenî ve iktisâdî münâsebetlerden müşkilât çıkacaktır. Türk kavimleri için bu sahada elverişli alfabe hiç şüphesiz İslâm alfabesidir.

Demek ki, bu cihetten olan hakiki menfaatlerimiz de bize İslâm harflerinin muhâfazasını zarurî kılmaktadır. İslâhçıları ittihad-ı islâmcılık vesâire ile itham etmek sâde bir demegojiden ibârettir. Nitekim alfabe değiştirmeye dâvet eden lâtincileri din değiştirmeye dâvet ile yahud lâtin alfabesini kullanan Avrupa ve Amerika kapitalistlerine mümâşaat (yardakçılık) ile itham etmek de demegojiden başka birşey olmazdı. (Yazarın, Ruslar tarafından toplanan bir kongrede konuştuğu hatırdan uzak tutulmamalıdır. Nâşir)

Hangisi Daha Güzeldir:

Mevzuubahs olan iki sistem harflerin hangisinin daha güzel olduğuna gelince bu elbette bir şahsî zevk mes'elesidir. Ağaoğlu yoldaş'ın risâlesine ilâve edilen makalesinde Şeyh Cevzî İslâm harflerinin pek çirkin olduğunu iddiâ ediyorsa da, Avrupa'nın hemen bütün müellifleri bunun aksini söylüyor. Onlara göre mütenevvî şekillere mâlik olan İslâm harfleri, biribirine benzeyen hendesî şekillerden ibâret olan lâtin harflerinden hiç şüphesiz daha güzeldirler. Güzel İslâmî bir hat ile yazılan levhalar Şark'ta evlerin dahilî duvarlarını tezyin etmiyor mu? (1)

Geniş halk kitlelerinin ruhî takdirlerine gelince, şunu kaydedelim ki, Türk boyları halk ibdâının (yaratıcılığının) semereleri olan kıvrıntılı nakışlar, tabiatıyle İslâm harfi sistemine daha fazla tetabuk ediyorlar. Bunlar lâtin sistemi harflere birçok cihetten tevâfuk eden düz çizgilerden ve hendesî şekillerden terekküb eden Hindu —Avrupaî nakışlara tamâmen aykırıdırlar.

(1) Burada nâşir olarak bir istidrat yapmak mecburiyetini hissettik: Şöyleki: Lâtin harflerini kullanan milletlerde bir **«yazı san'atı»** ortaya çıkmış ve gelişmiş değildir. Bu san'at, tamâmen İslâm yazısına münhasırdır. Avrupa kütüphânelerini gezenler, oralarda sayısız yazma kitaplara rastlarlar. Bunlar arasında birkaç kadîm incil dışında lâtin harfleriyle yazılmış hiç bir şey mevcud değildir. Yazma kitap an'anesi tamâmen Şark'a mahsustur. Bu da diğer birçok sebepler meyanında bir de yazının estetik husûsiyetlerinden doğmuştur.

Aynı şekilde tablo hâline getirilmiş yazı örnekleri de Şark'a mahsustur. Eğer lâtin harflerinde de böyle bir istidad olsaydı, güzel san'atların hemen hemen her sahasında hatırı sayılır eserler vücûda getirmiş olan Avrupalıların yazı sahasında da birşeyler yapmaları gerekmez miydi? Ne gezer demek ki, şu fiilî durum bile, İslâm harflerinin bedîî değerini ortaya koymaya kâfidir. Fakat fazla söze ne hâcet!.. Bunu inkâr eden kim ki?! Başta müşteşrikler olmak üzere, İslâm harflerini az çok anlayan herkes bu yazının üstün bedîî vasıflarını takdir etmiyor mu? Bu raporun neşrinden sonra harflerimizi bir çok yönlerden ele alırken, onların san'at yönünden taşıdıkları kıymet üzerinde de uzun uzun duracağımız için şimdilik bu kadarla iktifa ediyoruz.— Nâşir.

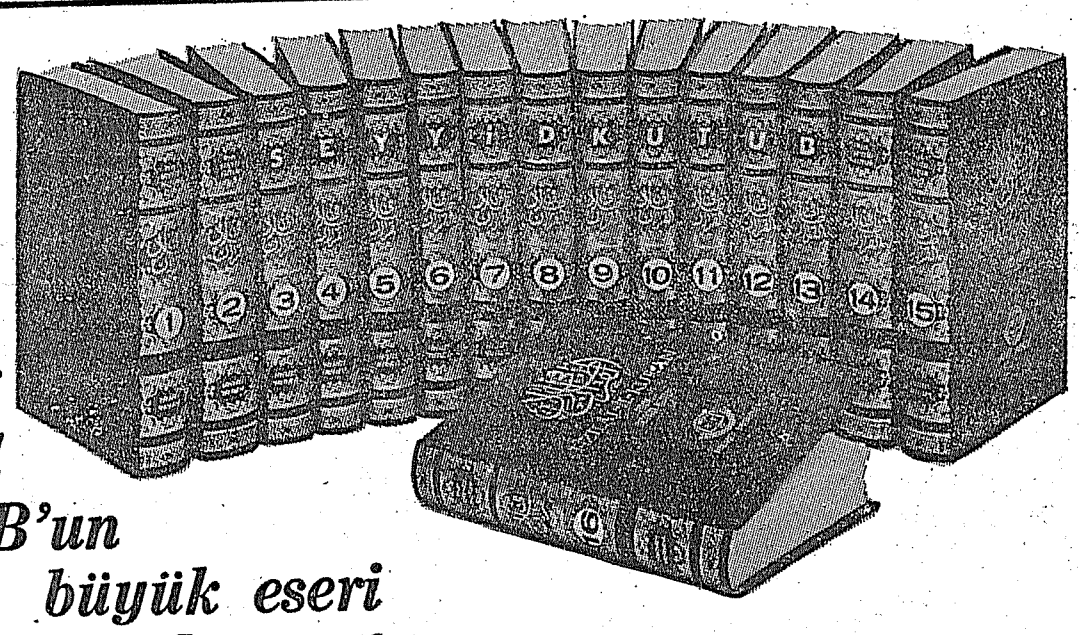

Şehid Prof.
Seyyid KUTUB'un
büyük eseri

FİZILÂL-İL- KUR'AN

ASRIMIZIN BÜTÜN MES'ELELERİNİ
ÇÖZEN BU ESER
KÜTÜPHÂNENİZDE BULUNMALIDIR...

Hikmet Yayınları
Klodfarer Cad. Nu: 16/4
Divanyolu — İSTANBUL
Telefon: 22 64 09 — 27 67 32

● 1. hamur 3. 200. TL. ● 2. hamur 2.400 TL. sıdır. ● Takım alanlara % 25 tenzilat yapılır. Durumu iyi olmayanlara abone usûlü de satış yapılabilir.

● **Zamanımızın en büyük hattatı Hâmid (Aytaç) Bey tarafından yazılan bir kartvizit: Ali Galib Himmet**

Avrupa postası Avrupa postası Avrupa postası

Kira yardımı

Federal Almanya Hükûmeti çalışanlara ödemekte olduğu kira yardımını Ocak ayından itibaren arttırmıştır. Bundan Türk işçileri de faydalanacaklardır. Ancak öğrenildiğine göre bazı kiracılar zamanında gerekli müracaatı yapmadıkları için bu yardımdan istifade edememektedir. Bunların sayısı yüzbinin üstündedir ki, ekseriyetini yabancı işçiler teşkil etmektedir. Zira, yabancı işçiler, tecrübesizlikleri, iyi lisan bilememeleri ve mahallî kanun ve kararları zamanında takip edememeleri sebebiyle haklarını lâyıkı vechile koruyamamaktadırlar.

Yapılan arttırmayı bir misalle ifâde edecek olursak şöyledir: Meselâ ayda 440 DM kira veren ve kazancı 1750 DM olan bir âile eskiden 69 DM kira yardımı alabilmekte idi. Yeni karara göre şimdi 75 DM daha fazla olarak 143 DM alabilecektir. Ayrıca kazanç sınırı yani muâfiyet haddi yüzde otuz yükseltildiği için eskiden yardım alamıyan bazı âileler de bu defa yardım almak imkânı elde etmişlerdir.

Emeklilik hakkı

Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İşgüzar, evvelce yurd dışındaki işçilerimizin çalıştıkları sürenin emekliliklerine sayılacağını bildirmişti.

Bu defa yeni bir beyanat vererek bu müddetler işçilerin emekliliklerine kâfi gelmediği takdirde onları geriye doğru borçlandırarak emekliliklerinin sağlanacağını bildirmiştir. Bu bakımdan işçilerimizin sigorta primlerini çekmemelerini istemiş ve buna dâir kanun çıkınca nihayet üç sene içinde borçlandırma sûretiyle pek çok kimsenin emekliliğinin sağlanacağını ifâde etmiştir.

İşsiz sayısı artıyor

Federal Almanya'da Ocak ayında işsizlerin sayısı yüzde 11,3 oranında artış göstermiştir. 122.800 kişinin daha işsizler ordusuna katılmasıyla, toplam işsiz sayısı 1 milyon 213 bin 500'e yükselmiştir.

Federal Çalışma Dairesi Başkanı Josef Stingl, işsizlerin sayısındaki artışın mevsim şartlarından ileri geldiğini söylemiş, «Ocak ayında işsiz sayısı yüzde 11.3 artmıştır. Ancak bu son beş yıl içinde görülen en düşük orandır» demiştir.

Stingl, geçen yıl Ocak ayında görülen işsiz sayısının bu yılın işsiz sayısından 35.400 kişi daha fazla olduğunu bildirmiştir.

Teşekkür

Mücâhid Kardeşlerimizi ziyâret maksadıyla Avrupa'da bulunduğumuz 21 Kasım 7 Ocak tarihleri arasında bizleri büyük bir hüsn-ü kabûle mazhar kılan Köln, Aachen, Frankfurt, Rotterdam ve Belçika «Millî Görüş Teşkilâtları» *mensuplarına en samimî minnettarlık hislerimizin ve muvaffakiyet temennilerimizin ulaştırılmasına muhterem gazetenizin vesâtetini rica ederiz.*

İstanbul Tüccarlarından

Kemal Şadoğlu
Enver Apdik

Avrupa büromuz

Sevgili gurbetzede okuyucularımız,

Bundan böyle gazetemizle alâkalı bütün müracaatlarınızı aşağıda gösterilen «Sebil Avrupa Bürosu» na yapınız. Oraya vereceğiniz her malûmat ânında bize ulaşmaktadır.

SEBİL AVRUPA BÜROSU
SEYFİ ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 Eschborn/Ts.
Telefon: 0 61 96 / 4 54 47

Abone olmak, abone kaydından silinmek veya gazetemize herhangi bir sûrette müracaat etmek isteyen yurt dışındaki kardeşlerimizin evveliyetle adresi yukarıya yazılmış olan Avrupa Büromuza müracaatlarını rica ederiz.

Basılmakta olan posta çeki havâle kâğıtları elimize ulaştığı anda, yurt dışındaki abonelerimizin gazeteleri içine onlardan birer tane koyacağız. Ancak, Posta Çeki hesâbı Almanya'da olduğu için bunlar sırf Almanya'da geçerlidirler. Diğer ülkelerdeki kardeşlerimiz, bu çekteki numarayı kendi postanelerinden alacakları posta çeki havâle kâğıtlarına aynen geçirerek havâle çıkarabilirler. Bu takdirde ne miktar para göndermeleri lâzım geldiğini her ülke için ayrı ayrı ilân ediyoruz.

Gazetemizin yıllık abone bedeli:
60 Doyçemark (D.M.)
400 Avusturya Şilingi (OSCH)
800 Belçika Frangı (BRF)
60 Hollanda Florini (HELF)
İsviçre Frangı (FF)
(Altı aylık abone bedeli için herbirinin yarısı.)

Avrupa büromuzun başkanı SEYFİ ŞENOĞLU adına tesis edilen yeni postaçeki aşağıya çıkarılmıştır. Bundan böyle her türlü havâle Frankfurt'daki bu numaraya yapılmalıdır. Zira Hasan Damar üzerine olan eski postaçeki iptal edilmiştir.

Yeni postaçeki adresimiz aşağıdadır:

SEYFİ ŞENOĞLU
Postcheckkonto Nr: 116655-600 6000 Frankfurt a. M.

AÇILIŞA DÂVET

Bir Protestan Klisesi iken câmiye çevrilen ve

AYASOFYA CÂMİİ

adı verilen ibâdethânenin 12.2.1978 Pazar günü saat 11.00 de hizmete açılış merâsimi yapılacaktır. Avrupa'daki birçok tanınmış müslüman hatibin iştirakiyle yapılacak olan bu açılış merâsimine bütün kardeşlerimiz dâvetlidir.

HASAN KARAKAŞ
İ. K. Birliği Başkanı

Adres:
AYASOFYA CÂMİİ
Oberheydener Str. 48
405 Mönchengladbach 2 (Rheydt)

DÜNDEN YARINA

Baştarafı 5. nci Sayfamızda

İslâm'ın, ferdi içtimaî ve siyâsî bir unsur olarak kabul etmesi, milletleri istediğini ve kabul ettiğini gösterir.

Zira millet, birbiri ile kaynaşabilen birtakım içtimaî ve siyâsî unsurların birleşmesidir. Bu unsurlar uzun müddet bir arada yaşamış, aynı lisanla konuşmuş, müşterek his ve fikirlere sahip olmuş, kendilerine mahsus bir san'at ve edebiyat meydana getirmişlerdir. Kısacası millet, öteki insan topluluklarından ayrılmalarına sebep olacak ahlâkî ve ruhî bir kültür meydana getirmiş fertler toplumudur.

Şu halde, İslâm esaslarının milliyeti inkâr ettiğini veya zayıflattığını iddia etmeye imkân yoktur.

İslâm'ın hücum ettiği, bugünkü ırkçılığın sapıldığı, hurâfeleri, taassubu ve bencilliğidir. Çünkü İslâmî gerçeklerin tek hedefi, insanların hakikati görmelerine mâni olan evham ve zan perdelerini ebediyen yırtmaktır.

İnsanlık, İslâm esasları sâyesinde bir gün gelecek, en doğru ve faydalı milliyetçiliğin nasıl olacağını anlayacaktır. İslâmiyeti, bütünü ile milliyetçiliğe muhalif görmek çok büyük bir hatadır.

Ak Yıldız MENSUCAT
KİLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Çakmakçılar, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 26

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife
sanayi ve ticaret a.ş.
Toptan perakende
İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı İSTANBUL
Tel 26 75 89 22 12 32

ADESE
MEHMED SAFFET

ŞÂİRİN MÂCERALARI

- Tekmili birden -

Eğer hâdiseleri solcu mantığıyla değerlendirip, onların kendi zanlarının doğrulanmasının memleketin batması pahasına gerçekleşmiş olmasına dahi sevinmelerini örnek alsaydık; Bülent Ecevit'in de iktidar koltuğundan **boyunun ölçüsünü** almak üzere oluşuna bakıp keyiflenirdik. Ama, milletinin, memleketinin ve devletinin sulh ve selâmetini düşünen **«müslüman'a** bu şartlarda böyle bir keyiflenme yakışmaz. Yoksa, Şekspir'in mısraları tam da onun için söylenmiş gibidir:

«Deliyse mecnunsa, şâirse kişi,
Gör bak, neler dolu hayalhânesi...
Şâirin gözünü yine cinnet bürümüş,
Görmediği şey yok, yoktan var etmediği!»

Gerçekten de bu şâirin Türkiye'yi nereye götürmek istediği meçhuldür ve tavrı da mecnunâne bir tavırdır.

Kur'an'da Şuarâ Sûresinin 224-227 nci âyetlerinde şâirler için verilen ölçü ne kadar dikkat çekicidir (meâlen):

«— Şairlere ancak azgınlar uyar,

Onların her vâdide şaşkın-şaşkın dolaştıklarını ve yapmadıkları şeyleri yaptıklarını söylediklerini görmedin mi?

Ancak... İman edip, amel-i salih işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında haklarını alanlar bunun dışındadır. Haksızlık eden kimseler nasıl bir yıkılışla yıkılacaklarını anlıyacaklardır.»

(Burada herhangi bir yanlış anlamaya düşülmemesi için tekraren ifade etmek gerekir ki, zemolunan, kötülenen bütün şairler değildir. Mevzubahs şâirler hayata İslâm nuru ile bakmak bahtına erişememiş zavallılardır. Yoksa, san'atını, şiir kudretini mukaddes İslâm Nizamı dâvası uğrunda kullananlar elbette istisna ve tebcil olunmuşlardır.)

Evet, biz de şâirimizi böyle birkaç **mihenk taşına** vuracak olursak, kaç kıratlık bir cevher olduğunu anlayıveririz. Esasen, o bize bu yolda -bizzat- öylesine yardımcı olmadadır ki; hani, devletin **icra gücünün** başında olmasa, bir **vodvil** veya **komedi** san'atçısı seyrediyormuşcasına bakıp geçerdik. Ne var ki, mevzubahs kişi, Türkiye'de **bukalemun** gibi her gün değişik tavırlar takınan, bir takım düşman odakları imâl edip onlara meşhur Donkişot'un yeldeğirmenlerine karşı, **—onları ejderha kabul ederek—** giriştiği taarruzlar misali hücum tazeleyişinin hemen akabinde ters-yüz olup kendisi dışında hayalî suçlular arıyan bir sefil mantığın zebûnudur.

Süleyman Demirel'in hayatı, dünyaya bakış açısı malûmumuzdur ve biz onun o bakış açısıyla bu memlekete hayır getirmiyeceğine inananlardanız. Ama, bugünkü Türkiye şartlarında, Ordu üzerinde oyun oynamaya tevessül edemiyecek siyasî hareketlerden birisi Millî Selâmet Partisi ise, diğeri de Süleyman Demirel'in Adalet Partisidir. Bu siyasî partiler çeşitli sebeplerle ordu üzerinde polemiklere girmekten de, kendilerine büyük avantajlar ve imkânlar sağlıyabilecek bazı tasarruflara girişmekten de dikkatle kaçınırlar. **«Bu bir fazilet midir, yersiz bir temkin midir?»**, bunun münakaşasına burada girmeyelim. Buna rağmen, hele Türkiye'de **«Silâhlı Kuvvetler'in** vazifesi, sadece coğrafî açıdan **«dış»** diye ifade edilebilecek tehlikelere karşı memleketi müdafaa etmek olmayıp; İç Hizmet kanununda Silâhlı Kuvvetlere verilen vazife her türlü **iç ve dış** tehlikelere karşı Cumhuriyet'i koruyup kollamaktır. Esasen, **27 Mayıs ihtilâli** de **12 Mart müdahalesi** de bu kanunî mesnedlere dayandırılmamış mıdır?

Buna rağmen, düne kadar Ordu'nun vazifesini, sadece coğrafî mânada dış tehlikelere karşı koyması iâzımmış gibi bir yorumlamayla kendi işine geldiği gibi sınırlamaya kalkışan Ecevit, **«gayrinizamî harb usûllerini** de tedkik ve talim eden **Silâhlı Kuvvetleri** ve **Millî İstihbarat Teşkilâtını** (MİT'i) gazete haberlerine dayanarak ve gazeteci ağzıyla, mes'uliyetsiz suçlamış, pabucun pahalı olduğunu görünce de, kendi açtığı yoldan geri dönmeye, **«bu yoldaki tartışmaları keselim»** diye tehdit edercesine, talimât verircesine yalvarmaya başlamıştır.

En girift meseleleri bile geniş halk kitlelerine en sade ve herkesin anlıyacağı bir açıklıkta götürmek nâtıka ve maharetine sahip olan Süleyman Demirel için böyle bir fırsat bulunmaz nimetti ve bundan çok rahat bir şekilde istifade etti. Ecevit'in, Ordu'nun üzerine attığı bu çamuru, **kendisinin yanıldığını veya iftira ettiğini itiraf etmek suretiyle temizleyinceye kadar** bu münakaşaların havada bırakılmayacağını büyük bir kararlılıkla haykıran Süleyman Demirel gerçekten de pek çok mes'elede hukuken veya siyaseten suçlanabilirse de şu **kontr-gerilla** tartışmaları içinde suçlanamıyacak derecede masum rolündedir. Ve ne garip tecellidir ki, Silâhlı Kuvvetler adına kendine iki askerî müdahalenin yapıldığı bir siyasî hareket **(Demokrat Parti, AP ve 27 Mayıs, 12 Mart)** bütün olup bitenlere rağmen, Silâhlı kuvvetler'in yıpratılmaması mücadelesini üstlenmiş gözükmektedir.

Anlaşılması gereken asıl büyük gerçek ise şudur ki: verilen mücadelelerin temelinde bir **kadro savaşı** yatmaktadır. Bu **kadro** savaşında her iki taraf da **Silâhlı Kuvvetler'i** kendi tarafında görmek ve göstermek istemektedir. Kısaca Silâhlı Kuvvetler de parsellenmek istenmekte, ve kendisine daha çok sahip çıkanlara daha çok meyil ve sempati olacağı bedahati karşısında Bülent Ecevit, kendisinin üç-dört yıldır üstü kapalı olarak ileri sürdüğü iddiaları partisinin parlamenterleri ve marksist cephenin kalemşörleri dizginsiz bir şekilde ön plâna getirince gerilemek ve orduya sahip çıkmak ve fakat bu arada kendi yandaşlarını, yoldaşlarını da gücendirmemek için Süleyman Demirel'in meşhur **«dün dündür, bugün de bugündür»** mantığına iltica edercesine soldan geri çark etmek zorunda kalmış ve bu çark edişi farkeden Süleyman Demirel müthiş yüklenmiştir. Aslında bu münakaşadan kârlı çıkacak olan kemalist güçlerdir diyebiliriz. Zira, devletin halâ en müessir güçleri, bir bakıma, hukuken kendisine bağlı olmak durumunda olduğu baş'ları dahi böylece kendi gücünün esiri etmiş gibi bir hava meydana getirmektedir.

Daha düne kadar **«zamanı gelince, kontr-gerilla mevzuunda ben de konuşacağım!»** diye mes'elenin matbuatta münâkaşa edilerek, bir takım güçler tekmelenerek iyice olgunlaştıktan sonra son anda bir fiskeyle herşeyi kendi arzularına râm edeceğini zanneden Bülent Ecevit'in şâir kafası fena yanılmıştır ve bu yüzden de şimdi Süleyman Demirel'e **«buhran imalâtçısı»** diye kendi mesleği olan vasfı yamamaya çalışmaktadır. Hattâ Bülent Ecevit'e göre Süleyman Demirel **«güvenilmez bir devlet adamıdır.» Çünkü Devletin gizli sırlarını,** Ecevit'in Korutürk'e verdiği bilgileri hayli bir yazıyı açıklamıştır. Tâlîin cilvesine bakınız ki bugün Demirel'i **güvenilmezlikle, gizli bilgi ve devlet sırlarını tutamadığı için ciddiyetsizlikle** suçlayan Ecevit, Demirel'in kendisine 3 Haziran 1977 günü İstanbul'da CHP'nin Taksim mitinginde kendisine suikasd tertip olunacağına dair bilgiler alındığını başbakan olarak ve **(çok gizli)** kaydıyla bildiren Süleyman Demirel'in bu yazısını hem de **alâ'y-ı valâ** ile, **«beni öldürteceklermiş, ey millet!** Taksım'e geliniz de cinâyet seyrediniz, ben eşimle birlikte orada olacağım, azîm temâşa olacaktır» deyü ortalığı velveleye veren kendisi değil miydi ki, şimdi üstelik kendi dâvetiyle, **«Demirel bildiklerini açıklamak için benden izin almaya muhtaç değildir»** diye **açık bono** verdikten sonra **«sır tevdi edilemez, ciddiyetsiz bir kişi»** diye onu suçlamaya yeltenmektedir.

Matematikteki **«eksi'nin eksi** ile çarpımı **artı'dır»** şeklindeki mütearifenin içtimaî bir vakıaya tatbik edildiği zaman da aynı neticeyi verip vermiyeceğini bilemeyiz ama, dileyelim ki inşallah öyle olur; menfî güçlerin çarpışmasının ortaya yeni ve daha güçlü menfî güçler, bâtıl güçler çıkarması beklenirken nurtopu gibi müsbet kıymet hükümleri ve müsbet durumlar meydana getirir.

Bu hâdise Ecevit, iktidarının âkıbetini daha şimdiden belirlemeye başlamıştır. Her ne kadar Evvelsi gün, aklı evvel bir bakanı **«Bu hükümet seçimlere kadar devam eder!»** demişse de.. Yok, altı ay sonra yine bir **«acele seçim»** varsa o başka... Ama bu da CHP'nin artık pek işine gelmez!..

Velhasıl Ecevit şu günlerde cin çarpmış gibi sar'a nöbetleri içindedir. Televizyonda kâğıtları tutan elinin titreyişini görenler bu gerçeği farketmişlerdir. Kolay değil!.. Herifçioğlu **«Demoklesin kılıcı»** altına sürüklenmiştir.

Sebil

her şey hak için
Haftalık tarafsız siyâsî edebî tarihî gazete
Yıl: 3 Sayı: 111 /Fiyatı BEŞ LİRA
Sâhib ve Başyazarı: KADİR MISIROĞLU
Yazı İşleri Mes'ul Md: ORHAN TÖZ
İDAREHÂNE Vilâyet Hanı Kat: 3
Nu: 204 . 207 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Posta Çeki Numarası 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Umûmî Tevziat: UKAZ

سبيل
الكل في سبيل الحق
جمعية اسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية ادبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
Political and Literary Weekly
An independent Muslim Historical,
Representative of Germany
Seyfi ŞENOĞLU
Liebig weg 5
6236 ESCHBORN/Ts.
Tel: 06196/45447
Postscheckkonto Nr: 116655-600
6000 Frankfurt a.M.